

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja o wejściu w życie protokołu w sprawie obaw narodu irlandzkiego dotyczących Traktatu z Lizbony 1
- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/1892 z dnia 10 października 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy międzynarodowej w sprawie oliwy z oliwek i oliwek stołowych z 2015 r. 2
- Umowa międzynarodowa w sprawie oliwy z oliwek i oliwek stołowych z 2015 r. 4

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2016/1893 z dnia 27 października 2016 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii 25
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1894 z dnia 26 października 2016 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj 28
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1895 z dnia 27 października 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 30
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1896 z dnia 27 października 2016 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1273/2011 na podokres październik 2016 r. 32

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2016/1897 z dnia 27 października 2016 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii 36
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1898 z dnia 26 października 2016 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/764/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 6710) ⁽¹⁾ 39
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1899 z dnia 26 października 2016 r. zmieniająca decyzje 92/260/EWG, 93/197/EWG i 2004/211/WE w odniesieniu do odprawy czasowej i przywozu zarejestrowanych koni z niektórych części Egiptu (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 6791) ⁽¹⁾ 42
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1900 z dnia 26 października 2016 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich, w odniesieniu do wpisów dotyczących Estonii, Łotwy i Polski (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 6793) ⁽¹⁾ 46

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

- ★ Decyzja Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia UE–była jugosłowiańska republika Macedonii nr 1/2016 z dnia 20 stycznia 2016 r. zastępująca Protokół 4 do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a była jugosłowiańską republiką Macedonii, z drugiej strony, w sprawie definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej [2016/1901] 58

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1329/2014 z dnia 9 grudnia 2014 r. ustanawiającego formularze, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego (Dz.U. L 359 z 16.12.2014) 65

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

**Informacja o wejściu w życie protokołu w sprawie obaw narodu irlandzkiego dotyczących
Traktatu z Lizbony**

Protokół w sprawie obaw Irlandczyków co do Traktatu z Lizbony, podpisany w Brukseli w dniu 13 czerwca 2012 r. ⁽¹⁾, wszedł w życie w dniu 1 grudnia 2014 r. zgodnie z jego art. 4 akapit trzeci.

⁽¹⁾ Dz.U. L 60 z 2.3.2013, s. 131–139

DECYZJA RADY (UE) 2016/1892**z dnia 10 października 2016 r.****w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy międzynarodowej w sprawie oliwy z oliwek i oliwek stołowych z 2015 r.**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 września 2013 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia w imieniu Unii negocjacji dotyczących zawarcia nowej umowy międzynarodowej w sprawie oliwy z oliwek i oliwek stołowych.
- (2) Nowa umowa międzynarodowa w sprawie oliwy z oliwek i oliwek stołowych (zwana dalej „umową”) została przyjęta w dniu 9 października 2015 r. przez przedstawicieli 24 państw członkowskich Konferencji Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju (UNCTAD) i dwóch organizacji międzyrządowych podczas konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie negocjacji dotyczących umowy zastępującej Umowę międzynarodową w sprawie oliwy z oliwek i oliwek stołowych z 2005 r.
- (3) Umowa międzynarodowa w sprawie oliwy z oliwek i oliwek stołowych z 2005 r.⁽¹⁾, która wygasła w dniu 31 grudnia 2014 r., została przedłużona do dnia 31 grudnia 2015 r. i obowiązuje, zgodnie z jej art. 47 ust. 3, do momentu wejścia w życie umowy, pod warunkiem że okres takiego przedłużenia nie przekracza dwunastu miesięcy. Umowa będzie otwarta do podpisu w siedzibie Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku do dnia 31 grudnia 2016 r. włącznie.
- (4) Art. 31 ust. 1 umowy określa warunki jej wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2017 r. Art. 31 ust. 2 i 3 umowy przewiduje jej tymczasowe stosowanie pod pewnymi warunkami w przypadku niespełnienia wymogów określonych w art. 31 ust. 1.
- (5) Zgodnie z art. 31 ust. 2 umowy oraz w celu uniknięcia przerwy w stosowaniu postanowień umowy międzynarodowej w sprawie oliwy z oliwek i oliwek stołowych z 2005 r. należy przewidzieć tymczasowe stosowanie umowy przez Unię, jeżeli procedura jej zawarcia przez Unię nie zostanie zakończona przed dniem 1 stycznia 2017 r.
- (6) Należy również przewidzieć tymczasowe stosowanie umowy przez Unię, zgodnie z art. 31 ust. 3, w przypadku niespełnienia do dnia 31 grudnia 2016 r. wymogów jej ostatecznego lub tymczasowego wejścia w życie na mocy art. 31 ust. 1 i 2.
- (7) W związku z tym należy podpisać umowę w imieniu Unii, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie, oraz powiadomić o jej tymczasowym stosowaniu zgodnie z wymogami określonymi w jej art. 31 ust. 2 i 3,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Umowy międzynarodowej w sprawie oliwy z oliwek i oliwek stołowych z 2015 r., z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Tekst umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.11.2005, s. 47.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umowy w imieniu Unii.

Artykuł 3

Unia będzie stosowała umowę tymczasowo od dnia 1 stycznia 2017 r., jeżeli nie zostanie zakończona procedura jej zawarcia przez Unię oraz spełnione zostaną warunki określone w art. 31 ust. 2 i 3 umowy.

Powiadomienia o tymczasowym stosowaniu umowy, zgodnie z warunkami określonymi w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, dokonuje zgodnie z art. 31 ust. 2 i 3 umowy osoba lub osoby upoważnione do podpisania umowy zgodnie z art. 2 niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 10 października 2016 r.

W imieniu Rady
G. MATEČNÁ
Przewodniczący

TŁUMACZENIE

KONFERENCJA NARODÓW ZJEDNOCZONYCH DO SPRAW HANDLU I ROZWOJU
UMOWA MIĘDZYNARODOWA W SPRAWIE OLIWY Z OLIWEK I OLIWEK STOŁOWYCH
Z 2015 R.

ORGANIZACJA NARODÓW ZJEDNOCZONYCH
GENEWA, 5–9 PAŹDZIERNIKA 2015 R.

REZOLUCJA PRZYJĘTA PRZEZ KONFERENCJĘ NARODÓW ZJEDNOCZONYCH W SPRAWIE NEGOCJACJI UMOWY
ZASTĘPUJĄCEJ UMOWĘ MIĘDZYNARODOWĄ W SPRAWIE OLIWY Z OLIWEK I OLIWEK STOŁOWYCH Z 2005 R.

Konferencja Narodów Zjednoczonych w sprawie negocjacji dotyczących umowy zastępującej Umowę międzynarodową w sprawie oliwy z oliwek i oliwek stołowych z 2005 r.,

Zgromadziwszy się w Genewie w dniach 5–9 października 2015 r.,

Wyrażając podziękowanie Sekretarzowi Generalnemu UNCTAD za udostępnione udogodnienia,

Wyrażając podziękowanie Przewodniczącemu Konferencji oraz pozostałym członkom prezydium i sekretariatu za ich wkład,

Po ustaleniu tekstu Umowy międzynarodowej w sprawie oliwy z oliwek i oliwek stołowych z 2015 r. w językach angielskim, arabskim, francuskim i hiszpańskim,

1. Zwraca się do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych o przekazanie kopii tekstu Umowy do rozpatrzenia wszystkim Rządom i organizacjom międzyrządowym zaproszonym na Konferencję;
2. Zwraca się do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych o podjęcie stosownych kroków w celu otwarcia Umowy do podpisu w siedzibie Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. włącznie.

2. posiedzenie plenarne
dnia 9 października 2015 r.

LISTA PAŃSTW I ORGANIZACJI REPREZENTOWANYCH NA KONFERENCJI NARODÓW ZJEDNOCZONYCH
W SPRAWIE NEGOCJACJI UMOWY ZASTĘPUJĄCEJ UMOWĘ MIĘDZYNARODOWĄ W SPRAWIE OLIWY Z OLIVEK
I OLIVEK STOŁOWYCH Z 2005 R. (*)

1. W sesji uczestniczyli przedstawiciele następujących państw członkowskich UNCTAD:

Algierii	Łotwy
Argentyny	Niderlandów
Belgii	Niemiec
Cypru	Republiki Czeskiej
Egiptu	Syryjskiej Republiki Arabskiej
Francji	Tunezji
Grecji	Turcji
Hiszpanii	Ukrainy
Iranu (Islamskiej Republiki Iranu)	Urugwaju
Jordanii	Wenezueli (Boliwariańskiej Republiki Wenezueli)
Libii	Włoch
Luksemburga	Wybrzeża Kości Słoniowej

2. W sesji uczestniczyli przedstawiciele następujących organizacji międzyrządowych:

Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek

Unii Europejskiej

ROZDZIAŁ I

Cele ogólne

Artykuł 1

Cele Umowy

1. W ZAKRESIE NORMALIZACJI I BADAŃ

- działanie na rzecz ujednolicenia prawodawstwa krajowego i międzynarodowego dotyczącego właściwości fizyko-chemicznych i organoleptycznych oliwy z oliwek, oliwy z wyłoczyn z oliwek oraz oliwek stołowych, w celu eliminacji wszelkich barier w wymianie handlowej;
- prowadzenie działań w obszarze badań fizyko-chemicznych oraz organoleptycznych w celu poszerzenia wiedzy o składzie i parametrach jakościowych produktów z oliwek, mając na względzie konsolidację norm międzynarodowych oraz umożliwianie w ten sposób:
 - kontroli jakości produktów;
 - międzynarodowej wymiany handlowej i jej rozwoju;
 - ochrony praw konsumentów;
 - zapobiegania nieuczciwym praktykom, wprowadzaniu w błąd i podrabianiu produktów;
- wzmacnianie roli Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek jako promującego doskonałość międzynarodowego forum naukowego w dziedzinie oliwek i oliwy z oliwek;
- koordynowanie badań dotyczących wartości odżywczych i innych istotnych właściwości oliwy z oliwek i oliwek stołowych;
- ułatwianie wymiany informacji dotyczących międzynarodowych przepływów handlowych.

(*) Lista uczestników została opublikowana jako dokument TD/OLIVE OIL.11/INF.1.

2. W ZAKRESIE UPRAWY OLIVEK, EKSTRAKCYJ OLIVEK Z OLIVEK ORAZ WSPÓŁPRACY TECHNICZNEJ

- promowanie współpracy technicznej oraz badań i rozwoju w sektorze oliwy z oliwek poprzez zachęcanie do współpracy organizacji lub podmiotów publicznych lub prywatnych, krajowych lub międzynarodowych;
- prowadzenie działań w celu identyfikacji, zachowania i wykorzystywania źródeł genów drzew oliwnych;
- badanie wzajemnego wpływu uprawy oliwek i środowiska, mając na uwadze w szczególności wspieranie ochrony środowiska i promowanie zrównoważonej produkcji oraz zapewnienie zintegrowanego i zrównoważonego rozwoju sektora;
- wspieranie transferu technologii poprzez działania szkoleniowe w dziedzinach związanych z sektorem oliwek poprzez organizację działań na poziomie międzynarodowym, regionalnym i krajowym;
- promowanie ochrony oznaczeń geograficznych produktów z oliwek zgodnie z odpowiednimi postanowieniami umów międzynarodowych, których Członek może być stroną;
- zachęcanie do wymiany informacji i doświadczeń w kwestiach fitosanitarnych związanych z uprawą oliwek.

3. W ZAKRESIE PROMOCJI PRODUKTÓW Z OLIVEK, ROZPOWSZECZNIAIA INFORMACJI ORAZ ROZWOJU SEKTORA PRODUKTÓW Z OLIVEK

- wzmacnianie roli Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek jako światowego centrum dokumentacji i rozpowszechniania informacji na temat drzewa oliwnego i jego produktów oraz miejsca spotkań dla wszystkich podmiotów działających w tym sektorze;
- promowanie spożycia produktów z oliwek, rozwoju międzynarodowego handlu oliwą z oliwek i oliwkami stołowymi oraz rozpowszechnianie informacji dotyczących norm handlowych Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek;
- wspieranie działań na poziomie międzynarodowym i regionalnym zachęcających do rozpowszechniania ogólnych informacji naukowych dotyczących wartości odżywczej, wpływu na zdrowie oraz innych właściwości oliwy z oliwek i oliwek stołowych, mając na względzie zapewnienie lepszego informowania konsumentów;
- rozpatrywanie międzynarodowych analiz dotyczących oliwy z oliwek, oliwy z wyłoczyn z oliwek oraz oliwek stołowych, przeprowadzanie badań i proponowanie odpowiednich środków;
- rozpowszechnianie danych i wyników analiz ekonomicznych dotyczących oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz udostępnianie Członkom wskaźników niezbędnych do zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynków produktów z oliwek;
- rozpowszechnianie i wykorzystywanie wyników programów badawczych i rozwojowych dotyczących uprawy oliwek oraz analiza ich zastosowania w celu zwiększenia wydajności produkcji.

ROZDZIAŁ II**Definicje****Artykuł 2****Definicje do celów niniejszej Umowy**

1. „Międzynarodowa Rada ds. Oliwy z Oliwek” oznacza organizację międzynarodową, o której mowa w art. 3 ust. 1, ustanowioną w celu stosowania postanowień niniejszej Umowy.
2. „Rada Członków” oznacza organ decyzyjny Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek.
3. „Umawiająca się Strona” oznacza państwo, stałego obserwatora na Zgromadzeniu Ogólnym Organizacji Narodów Zjednoczonych, Unię Europejską lub organizację międzyrządową, zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 3, które wyraziły zgodę na związanie się niniejszą Umową.
4. „Członek” oznacza Umawiającą się Stronę zgodnie z powyższą definicją.
5. „Oliwa z oliwek” oznacza oliwę uzyskiwaną wyłącznie z owoców drzewa oliwnego (*Olea europaea* L.), z wyłączeniem oliwy uzyskiwanej w procesach rozpuszczania lub ponownej estryfikacji oraz wszelkich mieszanek z olejami innego rodzaju. Obejmuje następujące określenia: ekstra oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia, oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia, zwykła oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia, oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia lampante, rafinowana oliwa z oliwek oraz oliwa z oliwek stanowiąca mieszanekę rafinowanej oliwy z oliwek oraz oliw z oliwek z pierwszego tłoczenia.

6. „Oliwa z wyciżczyn z oliwek” oznacza oliwę uzyskiwaną w drodze traktowania wyciżczyn z oliwek rozpuszczalnikami lub przy zastosowaniu innych zabiegów fizycznych, z wyłączeniem oliw uzyskiwanych w drodze procesów ponownej estyfikacji oraz wszelkich mieszanek z olejami innego rodzaju. Obejmuje następujące określenia: surowa oliwa z wyciżczyn z oliwek, rafinowana oliwa z wyciżczyn z oliwek oraz oliwa stanowiąca mieszanę rafinowanej oliwy z wyciżczyn z oliwek oraz oliw z oliwek z pierwszego tłoczenia.
7. „Oliwki stołowe” oznaczają produkty sporządzone ze zdrowych owoców różnych gatunków uprawianych drzew oliwnych, wybranych ze względu na to, że ich owoce szczególnie nadają się do konserwacji, i które są odpowiednio preparowane lub przetwarzane oraz oferowane do handlu i końcowej konsumpcji.
8. „Produkty z oliwek” oznaczają wszystkie jadalne produkty z oliwek, zwłaszcza oliwy z oliwek, oliwy z wyciżczyn z oliwek oraz oliwki stołowe.
9. „Produkty uboczne z oliwek” oznaczają w szczególności produkty pochodzące z przycinania drzew oliwnych oraz z sektora produktów z oliwek, jak również produkty będące wynikiem alternatywnych zastosowań produktów tego sektora.
10. „Rok gospodarczy dla oliwy z oliwek” oznacza okres od dnia 1 września roku n do dnia 31 sierpnia roku $n + 1$ w przypadku oliwek stołowych, oraz okres od dnia 1 października roku n do dnia 30 września roku $n + 1$ w przypadku oliwy z oliwek. Na półkuli południowej okres ten odpowiada rokowi kalendarzowemu n dla oliwek stołowych i oliwy z oliwek.
11. „Normy handlowe” oznaczają normy przyjęte przez Międzynarodową Radę ds. Oliwy z Oliwek działającą za pośrednictwem Rady Członków, mające zastosowanie do oliwy z oliwek, oliwy z wyciżczyn z oliwek oraz oliwek stołowych.

ROZDZIAŁ III

Postanowienia instytucjonalne

Sekcja I

Ustanowienie, organy, funkcje, przywileje i immunitety

Artykuł 3

Struktura i siedziba Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek

1. Międzynarodowa Rada ds. Oliwy z Oliwek wykonuje swoje funkcje za pośrednictwem następujących organów:
 - Rady Członków;
 - przewodniczącego i wiceprzewodniczącego;
 - Komisji ds. Finansów i Administracji oraz wszelkich innych komisji i podkomisji; oraz
 - Sekretariatu Zarządzającego.
2. Siedzibą główną Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek jest Madryt (Hiszpania), o ile Rada Członków nie zadecyduje inaczej.

Artykuł 4

Członkowie Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek

1. Każda z Umawiających się Stron jest Członkiem Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek i zgadza się na zwiążanie postanowieniami niniejszej Umowy.
2. Każdy Członek przyczynia się do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 1 niniejszej Umowy.
3. W niniejszej Umowie termin „Rząd” obejmuje również przedstawicieli jakiegokolwiek państwa, stałych obserwatorów na Zgromadzeniu Ogólnym Organizacji Narodów Zjednoczonych, Unię Europejską oraz każdą organizację międzyrządową, posiadającą porównywalne kompetencje w zakresie negocjacji, podpisywania, zawierania, ratyfikacji i wykonywania umów międzynarodowych, w szczególności umów towarowych.

Artykuł 5

Przywileje i immunitety

1. Międzynarodowa Rada ds. Oliwy z Oliwek posiada osobowość prawną. W szczególności ma ona prawo do zamawiania, nabywania i zbywania nieruchomości i ruchomości, a także do wszczynania postępowania sądowego. Nie jest uprawniona do zaciągania pożyczek.
2. Status, przywileje i immunitety Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek, a także jej dyrektora zarządzającego, wyższych rangą urzędników oraz personelu, ekspertów i przedstawicieli Członków znajdujących się na terytorium państwa przyjmującego w celu wykonywania swoich funkcji reguluje umowa w sprawie siedziby zawarta między Rządem przyjmującym a Międzynarodową Radą ds. Oliwy z Oliwek.
3. Rząd państwa, w którym znajduje się siedziba główna Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek, działając w granicach dopuszczalnych przez prawodawstwo tego państwa, zwalnia od opodatkowania wynagrodzenia wypłacane przez Międzynarodową Radę ds. Oliwy z Oliwek jej pracownikom, a także majątek, dochody i inną własność Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek.
4. Międzynarodowa Rada ds. Oliwy z Oliwek może zawierać z jednym lub większą liczbą Członków umowy dotyczące przywilejów i immunitetów niezbędnych do prawidłowego stosowania niniejszej Umowy.

Artykuł 6

Skład Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek

1. W skład Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek wchodzi wszyscy jej Członkowie.
2. Każdy Członek wyznacza swojego przedstawiciela w Międzynarodowej Radzie ds. Oliwy z Oliwek.

Artykuł 7

Uprawnienia i funkcje organów

1. Rada Członków
 - a) W skład Rady Członków wchodzi po jednym przedstawicielu każdego Członka. Ponadto każdy Członek może wyznaczyć jednego lub większą liczbę zastępców oraz jednego lub większą liczbę doradców swojego przedstawiciela.

Rada Członków stanowi najwyższy organ i organ decyzyjny Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek oraz wykonuje wszelkie zadania i pełni wszelkie funkcje niezbędne do osiągnięcia celów niniejszej Umowy.
 - b) Rada Członków jest odpowiedzialna za stosowanie postanowień niniejszej Umowy. W tym celu podejmuje decyzje i przyjmuje zalecenia, chyba że uprawnienia lub funkcje w tym zakresie zostały wyraźnie powierzone dyrektorowi zarządzającemu.

Wszelkie decyzje lub zalecenia przyjęte zgodnie z umową międzynarodową poprzedzającą niniejszą Umowę, które jeszcze obowiązują w momencie wejścia w życie niniejszej Umowy, nadal mają zastosowanie, chyba że będą sprzeczne z postanowieniami niniejszej Umowy lub zostaną uchylone przez Radę Członków.
 - c) Do celów wykonania postanowień niniejszej Umowy Rada Członków przyjmuje zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy:
 - (i) regulamin wewnętrzny;
 - (ii) regulamin finansowy;
 - (iii) regulamin pracowniczy, uwzględniając postanowienia mające zastosowanie do urzędników podobnych organizacji międzyrządowych;
 - (iv) schemat organizacyjny i opis stanowisk pracy;
 - (v) inne procedury, których wymaga funkcjonowanie Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek.

- d) Rada Członków przyjmuje i publikuje roczne sprawozdanie ze swojej działalności i funkcjonowania niniejszej Umowy oraz sprawozdania, badania i inne dokumenty, które uznaje za potrzebne i konieczne.

2. Przewodniczący i wiceprzewodniczący

- a) Rada Członków mianuje przewodniczącego i wiceprzewodniczącego na okres roku, wybierając ich spośród delegacji Członków. W przypadku gdy przewodniczącym lub wiceprzewodniczącym prowadzącym posiedzenie jest szef delegacji, jego prawo uczestnictwa w podejmowaniu decyzji przez Radę Członków przechodzi na innego Członka jego delegacji.
- b) Bez uszczerbku dla uprawnień lub funkcji powierzonych dyrektorowi zarządzającemu w niniejszej Umowie lub zgodnie z nią, przewodniczący przewodzi sesjom Rady Członków, prowadzi debaty w celu ułatwienia podejmowania decyzji oraz wykonuje wszelkie inne obowiązki i funkcje określone w niniejszej Umowie lub bardziej szczegółowo określone w regulaminie wewnętrznym.
- c) Przewodniczący w ramach wykonywania swoich funkcji odpowiada przed Radą Członków.
- d) Wiceprzewodniczący zastępuje przewodniczącego w przypadku jego nieobecności, przejmując wszystkie jego uprawnienia i obowiązki.
- e) Przewodniczący i wiceprzewodniczący nie otrzymują wynagrodzenia. W przypadku tymczasowej nieobecności zarówno przewodniczącego, jak i wiceprzewodniczącego lub ciągłej nieobecności jednego z nich lub obojgu, Rada Członków wybiera spośród delegacji Członków nowe osoby na te stanowiska, tymczasowo lub na stałe, w zależności od potrzeb.

3. Komisja ds. Finansów i Administracji oraz inne komisje i podkomisje

Aby ułatwić prace Rady Członków, Rada ma prawo ustanowić, oprócz Komisji ds. Finansów i Administracji, o której mowa w art. 13 niniejszej Umowy, wszelkie inne komisje i podkomisje, jeśli uzna to za potrzebne do celów wykonywania swoich funkcji w ramach niniejszej Umowy.

4. Sekretariat Zarządzający

- a) Międzynarodowa Rada ds. Oliwy z Oliwek posiada Sekretariat Zarządzający, złożony z dyrektora zarządzającego, wyższych rangą urzędników oraz personelu niezbędnego do wykonywania zadań wynikających z niniejszej Umowy. Funkcje dyrektora zarządzającego i wyższych rangą urzędników reguluje regulamin wewnętrzny, określający w szczególności powierzane im zadania.
- b) Najważniejszym kryterium w procesie rekrutacji personelu Sekretariatu Zarządzającego jest konieczność zagwarantowania najwyższych standardów skuteczności, kompetencji i uczciwości. Pracownicy Sekretariatu Zarządzającego, w szczególności dyrektor zarządzający i wyżsi rangą urzędnicy oraz urzędnicy średniego szczebla, są rekrutowani na podstawie zasady proporcjonalnego naprzemiennego następstwa między Członkami oraz zasady równowagi geograficznej.
- c) Rada Członków mianuje dyrektora zarządzającego i wyższych rangą urzędników na okres czterech lat. Rada Członków może, zgodnie z postanowieniami art. 10 ust. 4 lit. b), zdecydować o odnowieniu lub przedłużeniu mianowania na nie więcej niż jeden okres nieprzekraczający czterech lat.

Rada Członków ustala warunki ich zatrudnienia, uwzględniając warunki zatrudnienia, które mają zastosowanie do odpowiednich urzędników w podobnych organizacjach międzyrządowych.

- d) Dyrektor zarządzający mianuje pracowników zgodnie z postanowieniami określonymi w niniejszej Umowie oraz w regulaminie pracowniczym. Dyrektor zarządzający zapewnia zgodność wszystkich nominacji z zasadami określonymi w ust. 4 lit. b) niniejszego artykułu oraz przedstawia Komisji ds. Administracji i Finansów sprawozdanie w tej sprawie.
- e) Dyrektor zarządzający jest najwyższym urzędnikiem administracyjnym Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek oraz odpowiada przed Radą Członków za wykonywanie funkcji, które zostały mu powierzone w związku z zarządzaniem Umową i jej funkcjonowaniem. Dyrektor zarządzający wykonuje swoje funkcje i podejmuje decyzje zarządcze na zasadzie kolegialnej wraz z wyższymi rangą urzędnikami, zgodnie z postanowieniami regulaminu wewnętrznego.

- f) Dyrektor zarządzający, wyżsi rangą urzędnicy oraz pozostali członkowie personelu nie mogą prowadzić jakiejkolwiek działalności dochodowej w którymkolwiek z sektorów uprawy oliwek oraz produktów z oliwek.
- g) Dyrektor zarządzający, wyżsi rangą urzędnicy oraz pracownicy nie mogą zwracać się o jakiejkolwiek instrukcje od któregokolwiek Członka lub jakichkolwiek organów zewnętrznych wobec Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek, ani otrzymywać takich instrukcji, dotyczących swoich zadań w ramach niniejszej Umowy. Muszą powstrzymać się od wszelkich działań, które mogłyby wpłynąć na ich pozycję międzynarodowych urzędników odpowiedzialnych jedynie przed Radą Członków. Członkowie są zobowiązani do poszanowania międzynarodowego charakteru zadań dyrektora zarządzającego, wyższych rangą urzędników i pracowników oraz unikają wpływu na nich w wykonywaniu ich zadań.

Sekcja 2

Funkcjonowanie Rady Członków

Artykuł 8

Sesje Rady Członków

1. Rada Członków obraduje w siedzibie głównej Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek, o ile nie zdecydowano inaczej. Jeśli na zaproszenie jednego z Członków Rada Członków zadecyduje o zorganizowaniu posiedzenia w innym miejscu, Członek ten ponosi dodatkowe koszty, jakie wynikają z tego faktu dla budżetu Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek, przekraczające koszty ponoszone w związku z organizacją sesji w jej siedzibie głównej.
2. Rada Członków zbiera się na sesji zwyczajnej dwa razy w roku.
3. Rada może zebrać się na sesji nadzwyczajnej w każdym czasie na wniosek:
 - a) przewodniczącego;
 - b) przynajmniej trzech Członków.
4. Sesje zapowiada się co najmniej 60 dni przed terminem pierwszej sesji w przypadku sesji zwyczajnych, a najlepiej 30 dni lecz nie mniej niż 21 dni przed terminem pierwszej sesji w przypadku sesji nadzwyczajnych. Koszty delegacji na Radę Członków ponoszą zainteresowani Członkowie.
5. Każdy Członek może, w drodze pisemnego powiadomienia sekretariatu zarządzającego przed sesją zwyczajną lub nadzwyczajną lub w trakcie każdej takiej sesji, upoważnić innego Członka do reprezentowania jego interesów oraz do wykonywania jego prawa do udziału w podejmowaniu decyzji podczas danej sesji Rady Członków. Każdy Członek może reprezentować nie więcej niż jednego innego Członka podczas sesji Rady Członków.
6. Każda osoba trzecia lub podmiot, który zamierza przystąpić do niniejszej Umowy lub którego bezpośrednio dotyczą działania Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek może, z własnej inicjatywy lub na zaproszenie Rady Członków oraz po otrzymaniu uprzedniej zgody tej ostatniej, uczestniczyć jako obserwator w danej sesji lub sesjach Rady Członków.
7. Obserwatorzy nie mają statusu członków oraz nie są uprawnieni do podejmowania decyzji ani nie mają prawa głosu.

Artykuł 9

Kworum

1. Kworum wymagane na zwyczajnej lub nadzwyczajnej sesji Rady Członków jest sprawdzane jeden raz w dniu otwarcia sesji. Kworum wymaga obecności lub reprezentacji co najmniej trzech czwartych wszystkich Członków, zgodnie z art. 8 ust. 5.
2. Jeśli kworum, o którym mowa w akapicie powyżej, nie zostanie osiągnięte w chwili otwarcia sesji, przewodniczący odracza sesję o 24 godziny. Kworum wymagane do otwarcia sesji w nowym terminie wyznaczonym przez przewodniczącego wymaga obecności lub reprezentacji co najmniej dwóch trzecich wszystkich Członków.
3. Rzeczywista liczba Członków wymaganych do kworum jest liczbą całkowitą wynikającą z zastosowania wspomnianych powyżej proporcji w stosunku do całkowitej liczby Członków.

Artykuł 10

Decyzje Rady Członków

1. Rada Członków podejmuje decyzje w drodze konsensusu. Wszystkie decyzje na podstawie niniejszego artykułu podejmowane są przez obecnych lub reprezentowanych Członków uprawnionych do głosowania zgodnie z art. 16 ust. 6. Członkowie zobowiązują się do dołożenia wszelkich starań, aby rozwiązać wszelkie kwestie sporne w drodze konsensusu.

2. Podjęcie decyzji przez Radę Członków wymaga obecności lub reprezentacji przynajmniej większości wszystkich Członków uprawnionych do głosowania zgodnie z art. 16 ust. 6.

3. Konsensus jest wymagany przy podejmowaniu wszystkich decyzji dotyczących:

- a) wykluczenia Członków zgodnie z art. 34;
- b) art. 16 ust. 6 i 10;
- c) zmiany niniejszej Umowy lub jej rozwiązania zgodnie z art. 32 i 36;
- d) współpracy z innymi organizacjami zgodnie z art. 12 ust. 2.

4. W przypadku innych decyzji, jeśli konsensus nie zostanie osiągnięty w terminie ustalonym przez przewodniczącego, stosuje się procedurę opisaną poniżej:

a) Decyzje dotyczące norm handlowych oraz przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) niniejszej Umowy

Co do zasady wyłącznie decyzje, w stosunku do których osiągnięto konsensus na odpowiednim poziomie określonym przez Międzynarodową Radę ds. Oliwy z Oliwek w regulaminie wewnętrznym, przedkładane są Radzie Członków w celu przyjęcia.

Jeżeli konsensus nie zostanie osiągnięty zgodnie z mającą zastosowanie procedurą na odpowiednim poziomie, decyzja zostaje skierowana do Rady Członków wraz ze sprawozdaniem opisującym napotkane trudności oraz wszelkie odpowiednie zalecenia.

Rada Członków podejmuje starania, aby decyzja została podjęta w drodze konsensusu przez obecnych lub reprezentowanych Członków, uprawnionych do głosowania zgodnie z art. 16 ust. 6.

Jeżeli konsensus nie zostanie osiągnięty, podjęcie decyzji zostaje przełożone na kolejną sesję zwyczajną lub nadzwyczajną.

Jeśli na kolejnej sesji nadal nie uda się osiągnąć konsensusu, podjęcie decyzji zostaje odroczone, jeśli to możliwe, o co najmniej 24 godziny.

Jeżeli w tym terminie konsensus nie zostanie osiągnięty, decyzję uważa się za przyjętą, chyba że zostanie ona odrzucona przez co najmniej jedną czwartą Członków lub przez jednego lub większą liczbę Członków posiadających łącznie co najmniej 100 udziałów.

b) Każda inna decyzja, której nie dotyczy ust. 4 lit. a) powyżej

Jeżeli konsensus nie zostanie osiągnięty w terminie ustalonym przez przewodniczącego, Członkowie są zobowiązani do głosowania zgodnie z następującymi postanowieniami:

Decyzję uważa się za przyjętą, jeżeli uzyskała poparcie większości Członków reprezentujących co najmniej 86 % udziałów Członków zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

5. Procedury głosowania i reprezentacji, o których mowa w niniejszym artykule, nie mają zastosowania do tych Członków, którzy nie spełniają warunków określonych w art. 16 niniejszej Umowy, chyba że Rada postanowi inaczej zgodnie z tym artykułem.

6. Rada Członków może podejmować decyzje bez zwoływania sesji, poprzez wymianę korespondencji między przewodniczącym a Członkami, pod warunkiem że żaden z Członków, z wyłączeniem Członków mających nieuregulowane zobowiązania finansowe, nie sprzeciwia się tej procedurze. Zasady stosowania tej procedury konsultacji określa Rada Członków w regulaminie wewnętrznym. Każda decyzja podjęta w ten sposób przekazywana jest niezwłocznie wszystkim Członkom przez Sekretariat Zarządzający i zostaje ujęta w sprawozdaniu końcowym z kolejnej sesji Rady Członków.

Artykuł 11

Udziały

1. Członkowie posiadają razem 1000 udziałów. Udziały te odpowiadają wkładom finansowym i prawom głosu Członków.
2. Udziały są rozdzielane pomiędzy Członków proporcjonalnie do danych źródłowych każdego Członka, obliczonych zgodnie z następującym wzorem:

$$q = 1/3 (p_1 + p_2) + 1/3 (e_1 + e_2) + 1/3 (i_1 + i_2)$$

Parametry tego wzoru są średnimi wyrażonymi w tysiącach ton metrycznych, przy czym pomija się wszelkie ułamki 1000 ton powyżej liczby całkowitej. W udziałach nie mogą występować wartości ułamkowe.

q: dane źródłowe użyte do proporcjonalnego obliczenia udziałów;

p_1 : średnia produkcja oliwy z oliwek za ostatnie sześć lat gospodarczych dla oliwy z oliwek;

p_2 : średnia produkcja oliwek stołowych za ostatnie sześć lat gospodarczych dla oliwy z oliwek, wyrażona w postaci równoważnika oliwy z oliwek poprzez zastosowanie 16-procentowego współczynnika konwersji;

e_1 : średni (celny) wywóz oliwy z oliwek za ostatnie sześć lat kalendarzowych, odpowiadających końcowym latom gospodarczym dla oliwy z oliwek, wziętym pod uwagę do obliczenia p_1 ;

e_2 : średni (celny) wywóz oliwek stołowych za ostatnie sześć lat kalendarzowych, odpowiadających końcowym latom gospodarczym dla oliwy z oliwek, wziętym pod uwagę do obliczenia p_2 oraz wyrażony w postaci równoważnika oliwy z oliwek poprzez zastosowanie 16-procentowego współczynnika konwersji;

i_1 : średni (celny) przywóz oliwy z oliwek za ostatnie sześć lat kalendarzowych, odpowiadających końcowym latom gospodarczym dla oliwy z oliwek, wziętym pod uwagę do obliczenia p_1 ;

i_2 : średni (celny) przywóz oliwek stołowych za ostatnie sześć lat kalendarzowych, odpowiadających końcowym latom gospodarczym dla oliwy z oliwek, wziętym pod uwagę do obliczenia p_2 oraz wyrażony w postaci równoważnika oliwy z oliwek poprzez zastosowanie 16-procentowego współczynnika konwersji.

3. Udziały początkowe będą zawarte w załączniku A do niniejszej Umowy. Określa się je na podstawie średnich danych za ostatnie sześć lat gospodarczych dla oliwy z oliwek oraz lat kalendarzowych, dla których dostępne są ostateczne dane.

4. Żaden z Członków nie może posiadać mniej niż pięć udziałów. Jeżeli obliczenie daje mniej niż pięć udziałów dla danego Członka, udział tego Członka zostaje zwiększony do pięciu, a udziały pozostałych Członków zostają proporcjonalnie zmniejszone.

5. Podczas drugiej sesji zwyczajnej w każdym roku kalendarzowym Rada Członków przyjmuje udziały obliczane zgodnie z niniejszym artykułem. Bez uszczerbku dla ust. 6 niniejszego artykułu, taki podział obowiązuje w następnym roku.

6. W każdym przypadku gdy Rząd, o którym mowa w art. 4 ust. 3, staje się Stroną niniejszej Umowy lub przestaje być stroną niniejszej Umowy, lub kiedy Członek zmienia status w rozumieniu art. 16 ust. 8, Rada Członków dokonuje w następnym roku redystrybucji udziałów proporcjonalnie do udziałów posiadanych przez każdego z Członków, z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym artykule. W przypadku przystąpienia do niniejszej Umowy lub wycofania się z niniejszej Umowy w trakcie roku, redystrybucja odbywa się jedynie w celu głosowania.

Artykuł 12

Współpraca z innymi organizacjami

1. Międzynarodowa Rada ds. Oliwy z Oliwek może przyjąć ustalenia dotyczące konsultacji i współpracy z Organizacją Narodów Zjednoczonych i jej organizacjami wyspecjalizowanymi, w szczególności z Konferencją Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju, innymi właściwymi organizacjami międzyrządowymi oraz odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi. Ustalenia te mogą obejmować porozumienia o współpracy z instytucjami o charakterze finansowym, które mogą przyczyniać się do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 1 niniejszej Umowy.

2. Wszelkie porozumienia o współpracy zawarte między Międzynarodową Radą ds. Oliwy z Oliwek a wyżej wymienionymi organizacjami lub instytucjami międzynarodowymi, które wiążą się z istotnymi zobowiązaniami dla Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek, są wcześniej zatwierdzane przez Radę Członków zgodnie z art. 10 ust. 3.
3. Stosowanie niniejszego artykułu reguluje regulamin wewnętrzny Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek.

ROZDZIAŁ IV

Komisja ds. Administracji i Finansów

Artykuł 13

Komisja ds. Administracji i Finansów

1. Rada Członków powołuje Komisję ds. Administracji i Finansów, składającą się z co najmniej jednego przedstawiciela każdego z Członków. Komisja ds. Administracji i Finansów zbiera się przynajmniej dwa razy w roku, przed każdą sesją Rady Członków.
2. Komisja ds. Administracji i Finansów jest odpowiedzialna za funkcje opisane w niniejszej Umowie oraz w regulaminie wewnętrznym. Odpowiada w szczególności za:
 - analizę rocznego programu pracy Sekretariatu Zarządzającego dotyczącego funkcjonowania instytucji, w szczególności w zakresie budżetu, postanowień finansowych oraz przepisów wewnętrznych i statutowych, przed przedstawieniem go Radzie Członków do przyjęcia podczas drugiej sesji zwyczajnej w roku kalendarzowym;
 - nadzór nad wdrażaniem standardów kontroli wewnętrznej określonych w regulaminie wewnętrznym Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek oraz kontrola stosowania postanowień finansowych, o których mowa w niniejszej Umowie;
 - analizę projektu rocznego budżetu Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek zaproponowanego przez dyrektora zarządzającego. Tylko projekt budżetu zaproponowany przez Komisję ds. Administracji i Finansów przedkłada się Radzie Członków do przyjęcia;
 - analizę i przedstawienie rocznego sprawozdania finansowego za poprzedni rok budżetowy Radzie Członków celem przyjęcia podczas pierwszej sesji zwyczajnej w roku kalendarzowym, a także wszelkich innych środków dotyczących kwestii finansowych i administracyjnych;
 - udzielanie porad i zaleceń dotyczących kwestii związanych z wykonaniem niniejszej Umowy;
 - analizę i przekazywanie sprawozdań Radzie Członków w odniesieniu do wniosków o członkostwo składanych przez nowych Członków lub w odniesieniu do wycofania się Członków Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek;
 - przegląd zgodności z zasadami, o których mowa w art. 7, dotyczącymi mianowania personelu Sekretariatu Zarządzającego oraz innych kwestii związanych z kwestiami administracyjnymi i organizacyjnymi.
3. Oprócz funkcji wymienionych w niniejszym artykule Komisja ds. Administracji i Finansów wykonuje wszelkie inne funkcje powierzone jej przez Radę w regulaminie wewnętrznym lub w regulaminie finansowym.
4. Rada Członków ustanawia i przyjmuje w regulaminie wewnętrznym szczegółowe zasady dotyczące stosowania niniejszych postanowień.

ROZDZIAŁ V

Postanowienia finansowe

Artykuł 14

Budżet

1. Rok budżetowy pokrywa się z rokiem kalendarzowym.
 2. Istnieje jeden budżet składający się z dwóch sekcji:
 - Sekcja I: Administracja;
 - Sekcja II: Funkcjonowanie, w tym w szczególności normalizacja, współpraca techniczna i promocja.
- Rada Członków decyduje o dalszym podziale sekcji, z uwzględnieniem celów Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek.

3. Budżet jest finansowany:
 - a) ze składek każdego Członka, których wysokość jest ustalana proporcjonalnie do udziałów ustalonych zgodnie z art. 11 niniejszej Umowy;
 - b) z subsydiów i dobrowolnych wkładów pochodzących od Członków, które są regulowane postanowieniami określonymi w porozumieniu zawartym między Międzynarodową Radą ds. Oliwy z Oliwek i Członkiem będącym darczyńcą;
 - c) z dotacji pochodzących od Rządów lub z innych źródeł;
 - d) poprzez inne formy dodatkowego wkładu, w tym usługi, sprzęt lub personel naukowy i techniczny spełniający wymogi zatwierdzonych programów;
 - e) z wszelkich innych źródeł dochodów.
4. W ramach rozwoju współpracy międzynarodowej Międzynarodowa Rada ds. Oliwy z Oliwek zabiega o niezbędną pomoc finansową lub techniczną oferowaną przez właściwe organizacje międzynarodowe, regionalne lub krajowe, w formie finansowania lub w jakiegokolwiek innej formie.

Powyższe kwoty zostają przypisane przez Radę Członków do jej budżetu.

5. Kwoty budżetu, które nie zostały rozdysponowane w jednym roku kalendarzowym, mogą zostać przeniesione na następne lata kalendarzowe jako zaliczkowe finansowanie budżetu, zgodnie z regulaminem finansowym.

Artykuł 15

Inne środki finansowe

Poza budżetem, o którym mowa w art. 14, Międzynarodowa Rada ds. Oliwy z Oliwek może otrzymywać inne środki finansowe, których przeznaczenie, funkcjonowanie i wykorzystanie reguluje regulamin wewnętrzny.

Rada Członków może również upoważnić Sekretariat Zarządzający do zarządzania środkami finansowymistron trzecich. Warunki i zakres takiego upoważnienia oraz obowiązki wynikające z zarządzania takimi środkami finansowymizostały określa regulamin finansowy.

Artykuł 16

Opłacanie składek

1. Podczas drugiej sesji w roku kalendarzowym Rada Członków określa łącznąkwotę budżetu, o którym mowa w art. 14 niniejszej Umowy, oraz wysokość składek, które mają zostać uiszczone przez każdego z Członków za następny rok kalendarzowy. Wysokość takiej składki jest obliczana w oparciu o udziały każdego z Członków zgodnie z art. 11 niniejszej Umowy.
 2. Członkowie Rady określają początkową wysokość składki każdego Członka, który staje się Stroną niniejszej Umowy, po jej wejściu w życie. Wysokość takiej składki jest obliczana w oparciu o udziały przypisane danemu Członkowi zgodnie z art. 11 niniejszej Umowy, w zależności od okresu, jaki pozostaje do końca danego roku. Wysokość składek, które mają zostać uiszczone przez pozostałych Członków za ten rok kalendarzowy pozostaje bez zmian.
 3. Składki są płatne w euro i stają się wymagalne pierwszego dnia roku budżetowego, tzn. z dniem 1 stycznia każdego roku.
- Składki Członków za rok budżetowy, w którym zostają Członkami Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek, stają się wymagalne z dniem, w którym zostają oni Członkami.
4. Jeżeli Członek nie zapłaci składki w całości w ciągu czterech miesięcy po upływie terminu wymagalności, Sekretariat Zarządzający kieruje do tego Członka wezwanie do zapłaty w terminie siedmiu dni.
 5. Jeżeli po upływie dwóch miesięcy od dnia wysłania wezwania do zapłaty przez Sekretariat Zarządzający dany Członek nadal nie uiszczył składki w całości, jego prawa do udziału w głosowaniu w Radzie Członków zostają zawieszone do momentu uiszczenia składki w całości.

Prawo danego Członka do zajmowania stanowiska wybieralnego w ramach Rady Członków, a także komisji i podkomisji, oraz do uczestniczenia w działaniach finansowanych przez Międzynarodową Radę ds. Oliwy z Oliwek zostaje automatycznie zawieszane na następny rok.

6. Na swojej pierwszej sesji zwyczajnej w roku kalendarzowym lub pierwszej sesji nadzwyczajnej po upływie terminu płatności składki Rada Członków zostaje poinformowana o nieuiszczeniu składki przez Członka. Rada Członków, z wyjątkiem Członka zalegającego z płatnością, może, po jego wysłuchaniu oraz biorąc pod uwagę jego szczególną sytuację, taką jak sytuacja konfliktu, klęski żywiołowej lub trudności w dostępie do międzynarodowych usług finansowych, podjąć wszelkie inne decyzje na zasadzie konsensusu. Rada Członków może dostosować program prac sekretariatu zarządzającego, uwzględniając wysokość składek faktycznie wpłaconych przez Członków.

7. Postanowienia ust. 5 i 6 niniejszego artykułu stosuje się do momentu uiszczenia przez danego Członka składki w całości.

8. Po dwóch kolejnych latach zalegania z płatnością składek przez Członka Rada Członków może, po wysłuchaniu Członka zalegającego z płatnością, zdecydować o pozbawieniu go korzystania z praw członkowskich, zezwalając mu jednocześnie na uczestnictwo w sesjach w roli obserwatora w rozumieniu art. 8 ust. 7.

9. Każdy Członek, który wycofuje się z niniejszej Umowy pozostaje zobowiązany do wypełnienia wszelkich zobowiązań finansowych wynikających z niniejszej Umowy i nie przysługuje mu zwrot jakichkolwiek już wniesionych wkładów finansowych.

10. Rada Członków w żadnym przypadku nie może zwolnić Członka ze zobowiązań finansowych wynikających z niniejszej Umowy. Rada Członków może postanowić w drodze konsensusu o zmianie harmonogramu spłaty zobowiązań finansowych obecnych i byłych Członków.

Artykuł 17

Kontrola

1. Kontrolę finansową Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek przeprowadza Komisja ds. Administracji i Finansów.

2. Sprawozdania finansowe Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek za poprzedni rok kalendarzowy, poświadczone przez niezależnego biegłego rewidenta, są przedstawiane Komisji ds. Administracji i Finansów. Po zbadaniu ksiąg rachunkowych Komisja przedstawia opinię Radzie Członków na pierwszej sesji zwyczajnej w roku kalendarzowym w celu zatwierdzenia i publikacji.

Przeprowadzając audyt, o którym mowa powyżej, niezależni biegli rewidenci sprawdzają zgodność z obowiązującym regulaminem finansowym, a także funkcjonowanie i skuteczność istniejących wewnętrznych mechanizmów kontroli oraz odnotowują wykonane zadania i wykryte nieprawidłowości w sprawozdaniu rocznym, które jest przedkładane Komisji ds. Administracji i Finansów.

To sprawozdanie z audytu przedstawia się Radzie Członków na jej pierwszej sesji zwyczajnej.

Rada Członków wyznacza niezależnego biegłego rewidenta, który jest odpowiedzialny za badanie sprawozdań finansowych Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek i sporządzenie sprawozdania, o którym mowa powyżej, zgodnie z postanowieniami regulaminu finansowego i przepisami wykonawczymi.

3. Ponadto na pierwszej sesji zwyczajnej w roku kalendarzowym Rada Członków analizuje i przyjmuje sprawozdanie finansowe za poprzedni rok kalendarzowy dotyczące:

- weryfikacji zarządzania środkami finansowymi, aktywami i gotówką Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek;
- prawidłowości operacji finansowych i ich zgodności z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz postanowieniami budżetowymi.

4. Kontrole *ex post* operacji przeprowadzają zewnętrzni biegli rewidenci zgodnie z postanowieniami regulaminu finansowego.

5. Na podstawie analizy ryzyka, co najmniej trzech Członków może zwrócić do Rady o upoważnienie do przeprowadzenia kontroli działalności Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek w celu zapewnienia zgodności z obowiązującymi przepisami oraz zasadami należytego zarządzania finansami i przejrzystości.

Kontrole będą prowadzone się w ścisłej współpracy z członkami Sekretariatu Zarządzającego Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek, zgodnie z zasadami i procedurami określonymi w regulaminie wewnętrznym i w regulaminie finansowym Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek.

Odpowiednie sprawozdanie przedstawia się Radzie Członków na pierwszej sesji zwyczajnej po ukończeniu sprawozdania.

Artykuł 18

Likwidacja

1. W przypadku rozwiązania Rada Członków w pierwszej kolejności podejmuje kroki przewidziane w art. 35 ust. 1.
2. Wraz z wygaśnięciem niniejszej Umowy aktywa Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek oraz wszelkie nierozdysponowane kwoty pochodzące ze środków finansowych, o których mowa w art. 14, zwraca się Członkom proporcjonalnie do całkowitej liczby ich udziałów obowiązujących na daną chwilę.

Dobrowolne wkłady i darowizny, o którym mowa w art. 14, a także wszelkie nierozdysponowane kwoty, o których mowa w art. 15, zwraca się Członkom, darczyńcom lub stronom trzecim.

ROZDZIAŁ VI

Postanowienia dotyczące normalizacji

Artykuł 19

Nazwy i definicje oliw z oliwek, oliw z wycłoczyn z oliwek oraz oliwek stołowych

1. Nazwy i definicje oliw z oliwek, oliw z wycłoczyn z oliwek stołowych zostały opisane w załącznikach B i C do niniejszej Umowy.
2. Rada Członków może dokonywać wszystkich zmian w nazwach i definicjach oliw z oliwek, oliw z wycłoczyn z oliwek i oliwek stołowych przewidzianych w załącznikach B i C do niniejszej Umowy, jakie uzna za niezbędne lub stosowne.

Artykuł 20

Zobowiązania Członków

1. Członkowie Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek zobowiązują się stosować nazwy określone w załącznikach B i C w handlu międzynarodowym oraz zachęcać do ich używania w handlu krajowym.
2. Członkowie zobowiązują się do niestosowania w handlu krajowym i międzynarodowym nazwy „oliwa z oliwek”, występującej samodzielnie lub wraz z innymi sformułowaniami, która nie jest zgodna z niniejszą Umową. Nazwa „oliwa z oliwek” nie może być w żadnym przypadku używana w odniesieniu do oliwy z wycłoczyn z oliwek.
3. Rada Członków określa standardy kryteriów jakości i czystości mające zastosowanie w handlu międzynarodowym Członków.
4. Członkowie zapewniają na swoim terytorium ochronę oznaczeń geograficznych w rozumieniu art. 22 ust. 1 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (zwanego dalej „porozumieniem TRIPS”), odnoszących się do produktów objętych niniejszą Umową, zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami, procedurami i zobowiązaniami międzynarodowymi, w szczególności z art. 1 porozumienia TRIPS.

5. Na wniosek Członkowie dokonują wymiany informacji dotyczących oznaczeń geograficznych chronionych na ich terytorium, w szczególności w celu wzmocnienia ochrony prawnej tych oznaczeń przed wszelkimi działaniami mogącymi szkodzić ich autentyczności lub reputacji.

6. Członkowie są uprawnieni do podejmowania inicjatyw mających na celu informowanie konsumentów o szczególnych cechach oznaczeń geograficznych chronionych na ich terytorium, a także zapewnienie ich waloryzacji, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa.

Artykuł 21

Znak międzynarodowej gwarancji Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek

Rada Członków może przyjąć postanowienia dotyczące stosowania międzynarodowego znaku jakości zapewniającego zgodność z międzynarodowymi normami Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek. Stosowanie niniejszego artykułu oraz postanowień w zakresie kontroli określa regulamin wewnętrzny.

ROZDZIAŁ VII

Postanowienia ogólne

Artykuł 22

Obowiązki ogólne

Członkowie zobowiązują się do nieprzyjmowania jakichkolwiek środków pozostających w sprzeczności z ich obowiązkami wynikającymi z niniejszej Umowy lub z ogólnymi celami określonymi w art. 1.

Artykuł 23

Zobowiązania finansowe Członków

Zobowiązania finansowe każdego Członka w stosunku do Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek i pozostałych Członków ograniczają się do zakresu obowiązków określonych w art. 16 dotyczącym składek do budżetu, o których mowa w tym samym artykule.

Artykuł 24

Aspekty środowiskowe i ekologiczne

Członkowie należycie uwzględniają doskonalenie praktyk na wszystkich etapach produkcji oliwy z oliwek i oliwek stołowych w celu zagwarantowania zrównoważonego charakteru rozwoju upraw oliwek oraz zobowiązują się do podejmowania działań uznanych przez Radę Członków za konieczne w celu złagodzenia lub rozwiązania jakichkolwiek problemów występujących w tym obszarze.

Artykuł 25

Informacje

Członkowie zobowiązują się do udostępniania i dostarczania Międzynarodowej Radzie ds. Oliwy z Oliwek wszystkich statystyk, danych i dokumentacji niezbędnych do prawidłowego wypełniania jej funkcji w ramach niniejszej Umowy, w szczególności zaś wszelkich informacji niezbędnych do ustanowienia równowagi oliw z oliwek, oliw z wyłoczyn z oliwek oraz oliwek stołowych oraz do uzyskania wiedzy na temat polityk krajowych Członków w odniesieniu do produktów z oliwek.

Artykuł 26

Spory i skargi

1. Każdy spór dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy, który nie został rozwiązany w drodze negocjacji, na wniosek któregośkolwiek Członka lub Członków będących stroną sporu kierowany jest do Rady Członków, która podejmuje decyzję pod nieobecność danego Członka lub Członków po zasięgnięciu w stosownym przypadku opinii komitetu doradczego. Skład i zasady funkcjonowania tego komitetu określa się w regulaminie wewnętrznym.
2. Uzasadnioną opinię komitetu doradczego przedkłada się Radzie Członków, która w każdym przypadku doprowadza do rozwiązania sporu po zapoznaniu się ze wszystkimi stosownymi faktami.
3. Wszelkie skargi dotyczące niewywiązania się Członka, przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego pełniącego funkcje przewodniczącego z ich obowiązków w ramach niniejszej Umowy kieruje się do Rady Członków na wniosek Członka składającego skargę. Rada Członków podejmuje decyzję pod nieobecność zaangażowanej strony lub stron po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz po zasięgnięciu w stosownym przypadku opinii komitetu doradczego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Zasady stosowania niniejszego ustępu określa się bardziej szczegółowo w regulaminie wewnętrznym.
4. W przypadku stwierdzenia przez Radę Członków naruszenia przez danego Członka niniejszej Umowy, może ona nałożyć na tego Członka sankcje: od ostrzeżenia po zawieszenie prawa tego Członka do udziału w podejmowaniu decyzji w ramach Rady Członków do momentu wywiązania się przez niego ze swoich obowiązków lub, zgodnie z procedurą określoną w art. 34, albo może wykluczyć Członka z uczestnictwa w niniejszej Umowie. Dany Członek ma prawo odwołania w ostatniej instancji do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.
5. Jeżeli Rada Członków uzna, że Przewodniczący lub Wiceprzewodniczący pełniący obowiązki przewodniczącego nie wypełnił swoich zadań zgodnie z niniejszą Umową lub regulaminem wewnętrznym, może, na wniosek co najmniej 50 % obecnych Członków, postanowić o tymczasowym zawieszeniu, na czas jednej sesji albo na dłuższy okres, uprawnienia i funkcje powierzone przewodniczącemu lub wiceprzewodniczącemu w niniejszej Umowie lub w regulaminie wewnętrznym oraz wyznaczyć jego zastępcę spośród członków Rady. Warunki stosowania niniejszego ustępu określa się bardziej szczegółowo w regulaminie wewnętrznym.
6. W przypadku jakichkolwiek sporów odnoszących się do transakcji dotyczących oliwy z oliwek, oliwy z wyłoczyn z oliwek oraz oliwek stołowych, Międzynarodowa Rada ds. Oliwy z Oliwek może wydać Członkom odpowiednie zalecenia co do utworzenia i funkcjonowania międzynarodowego biura ds. pojednania i arbitrażu, odpowiedzialnego za rozstrzyganie takich sporów.

Artykuł 27

Depozytariusz

Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych zostaje niniejszym wyznaczony na depozytariusza niniejszej Umowy.

Artykuł 28

Podpisanie, ratyfikacja, przyjęcie i zatwierdzenie

1. Niniejsza Umowa jest otwarta do podpisu w siedzibie Organizacji Narodów Zjednoczonych, w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. włącznie, przez strony Umowy międzynarodowej w sprawie oliwy z oliwek i oliwek stołowych z 2005 r. oraz Rządy zaproszone na Konferencję Narodów Zjednoczonych w sprawie negocjacji dotyczących umowy zastępującej Umowę międzynarodową w sprawie oliwy z oliwek i oliwek stołowych z 2005 r.
2. Niniejsza Umowa podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu przez Rządy będące sygnatariuszami zgodnie z ich odpowiednimi procedurami konstytucyjnymi.

3. Każdy Rząd, o którym mowa w art. 4 ust. 3, może:
 - a) z chwilą podpisywania niniejszej Umowy złożyć pisemną deklarację, że poprzez podpisanie wyraża zgodę na związanie się niniejszą Umową (podpis ostateczny); lub
 - b) po podpisaniu niniejszej Umowy ratyfikować, przyjąć lub zatwierdzić ją poprzez złożenie u depozytariusza odpowiedniego instrumentu w tym celu.
4. Instrumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia składa się u depozytariusza.

Artykuł 29

Przystąpienie

1. Niniejsza Umowa jest otwarta do przystąpienia przez każdy Rząd, zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 3, który może przystąpić do niniejszej Umowy na warunkach ustanowionych przez Radę Członków, obejmujących w szczególności liczbę udziałów oraz termin złożenia instrumentów przystąpienia. Rada Członków przekazuje te warunki depozytariuszowi. Rada Członków określa w regulaminie wewnętrznym procedurę rozpoczęcia procesu przystąpienia, negocjacje warunków przystąpienia oraz odpowiednie postanowienia.
2. Po zakończeniu negocjacji akcesyjnych określonych w regulaminie wewnętrznym Rada Członków podejmuje decyzję w sprawie przystąpienia, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 10.
3. Z chwilą przystąpienia Umawiająca się Strona zostaje uwzględniona w wykazie znajdującym się w załączniku A do niniejszej Umowy, ze wskazaniem jej udziałów określonych w warunkach przystąpienia.
4. Przystąpienie dokonuje się poprzez złożenie u depozytariusza instrumentu przystąpienia. Instrumenty przystąpienia wskazują, że Rząd akceptuje wszystkie warunki ustanowione przez Międzynarodową Radę ds. Oliwy z Oliwek.

Artykuł 30

Powiadomienie o tymczasowym stosowaniu

1. Rząd będący sygnatariuszem, który zamierza ratyfikować, przyjąć lub zatwierdzić niniejszą Umowę, lub Rząd, dla którego Rada Członków ustanowiła warunki przystąpienia, ale który nie był w stanie złożyć jeszcze swojego instrumentu, może w każdej chwili powiadomić depozytariusza, że będzie tymczasowo stosował niniejszą Umowę gdy wejdzie ona w życie zgodnie z art. 31 lub, jeżeli już weszła w życie – w określonym terminie.
2. Rząd, który powiadomił o tymczasowym stosowaniu zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, będzie stosował niniejszą Umowę gdy wejdzie ona w życie lub, jeżeli już weszła w życie – w określonym terminie – i od tego momentu staje się Umawiającą się Stroną. Pozostaje on Umawiającą się Stroną aż do dnia złożenia przez niego instrumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

Artykuł 31

Wejście w życie

1. Niniejsza Umowa ostatecznie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., pod warunkiem że przynajmniej pięć Umawiających się Stron spośród tych wymienionych w załączniku A do niniejszej Umowy, posiadających przynajmniej 80 % udziałów spośród łącznej liczby 1 000 udziałów, podpisało ostatecznie niniejszą Umowę lub ją ratyfikowało, przyjęło, zatwierdziło, lub do niej przystąpiło.
2. Jeżeli w dniu 1 stycznia 2017 r. niniejsza Umowa nie wejdzie w życie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, wchodzi ona w życie tymczasowo jeśli przed tym dniem Umawiające się Strony spełniające wymogi procentowe określone w ust. 1 niniejszego artykułu ostatecznie podpisały niniejszą Umowę lub ją ratyfikowały, przyjęły, zatwierdziły, lub powiadomiły depozytariusza, że będą tymczasowo stosować niniejszą Umowę.
3. Jeśli w dniu 31 grudnia 2016 r. wymogi wejścia w życie określone w ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu nie zostaną spełnione, depozytariusz wezwie Umawiające się Strony, które ostatecznie podpisały niniejszą Umowę lub ją ratyfikowały, przyjęły, zatwierdziły, lub powiadomiły, że będą tymczasowo stosować niniejszą Umowę, do podjęcia decyzji o ostatecznym lub tymczasowym wejściu w życie niniejszej Umowy pomiędzy nimi, w całości lub w części, z dniem, który będą mogły określić.

4. W odniesieniu do każdej Umawiającej się Strony, która złożyła instrument ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia po wejściu w życie niniejszej Umowy, niniejsza Umowa wchodzi w życie z dniem złożenia takiego instrumentu.

Artykuł 32

Zmiany

1. Międzynarodowa Rada ds. Oliwy z Oliwek, działając za pośrednictwem Rady Członków, może zmienić niniejszą Umowę w drodze konsensusu.
2. Rada Członków ustala termin, w którym Członkowie muszą powiadomić depozytariusza o swojej akceptacji danej zmiany.
3. Zmiana wchodzi w życie 90 dni po otrzymaniu przez depozytariusza powiadomienia o jej akceptacji przez wszystkich Członków. Jeżeli wymóg ten nie jest spełniony w dniu ustalonym przez Radę Członków zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, zmianę uznaje się za wycofaną.
4. Aktualizacji załącznika A zgodnie z art. 11 ust. 5 nie uznaje się za zmiany do celów niniejszego artykułu.

Artykuł 33

Wycofanie

1. Każdy Członek może wycofać się z niniejszej Umowy w dowolnym momencie po jej wejściu w życie przekazując depozytariuszowi pisemne zawiadomienie o wycofaniu. Członek jednocześnie informuje na piśmie Międzynarodową Radę ds. Oliwy z Oliwek o podjętym działaniu.
2. Wycofanie zgodnie z niniejszym artykułem staje się skuteczne 90 dni po dniu otrzymania zawiadomienia przez depozytariusza.

Artykuł 34

Wykluczenie

Bez uszczerbku dla art. 26, jeżeli Rada Członków postanowi, że którykolwiek Członek narusza swoje zobowiązania wynikające z niniejszej Umowy oraz postanowi ponadto, że takie naruszenie znacząco niekorzystnie wpływa na funkcjonowanie niniejszej Umowy, może ona – na podstawie uzasadnionej decyzji pozostałych Członków podjętej w drodze konsensusu oraz pod nieobecność danego Członka – wykluczyć tego Członka z niniejszej Umowy. Międzynarodowa Rada ds. Oliwy z Oliwek niezwłocznie powiadamia depozytariusza o swojej decyzji. Dany Członek przestaje być Stroną niniejszej Umowy 30 dni po dniu podjęcia decyzji przez Radę Członków. Po dniu wydania decyzji o wkluczeniu w odniesieniu do Członka nie powstają żadne nowe zobowiązania finansowe.

Artykuł 35

Rozliczanie rachunków

1. Rada Członków dokonuje rozliczenia rachunków w sposób, jaki uzna za sprawiedliwy, biorąc pod uwagę wszystkie zobowiązania wywołujące skutki prawne dla Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek i które miałyby wpływ na składki Członka, który wycofał się z niniejszej Umowy, lub który został wykluczony z Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek, lub w inny sposób przestał być Stroną niniejszej Umowy, jak również na okres czasu niezbędny do zapewnienia odpowiedniego okresu przejściowego, zwłaszcza w przypadku gdy konieczne jest zakończenie takich zobowiązań.

Niezależnie od postanowień powyższego akapitu taki Członek jest zobowiązany do zapłacenia Międzynarodowej Radzie ds. Oliwy z Oliwek wszelkich kwot należnych za okres, w którym był Członkiem.

2. Z chwilą rozwiązania niniejszej Umowy żaden z Członków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie jest uprawniony do jakiegokolwiek udziału w przychodach powstałych na skutek likwidacji ani w innych aktywach Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek; nie może również zostać obciążony jakimikolwiek należnościami z tytułu ewentualnego deficytu Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek.

*Artykuł 36***Okres obowiązywania, przedłużenie i rozwiązanie**

1. Niniejsza Umowa obowiązuje do dnia 31 grudnia 2026 r.
2. Rada Członków może zdecydować o przedłużeniu okresu obowiązywania niniejszej Umowy. Rada Członków powiadamia depozytariusza o każdym takim przedłużeniu. Każdy Członek, który nie akceptuje jakiegokolwiek takiego przedłużenia okresu obowiązywania niniejszej Umowy, informuje o tym Międzynarodową Radę ds. Oliwy z Oliwek i przestaje być Umawiającą się Stroną niniejszej Umowy z dniem rozpoczęcia okresu przedłużenia.
3. Jeśli przed dniem 31 grudnia 2026 r. lub przed dniem wygaśnięcia okresu przedłużenia zgodnie z decyzją Rady Członków zostanie wynegocjowana przez Radę Członków nowa umowa, która nie weszła jeszcze w życie ostatecznie ani tymczasowo, niniejsza Umowa nadal obowiązuje po dniu jej wygaśnięcia przez okres nieprzekraczający 12 miesięcy aż do momentu wejścia w życie nowej umowy.
4. Międzynarodowa Rada ds. Oliwy może zdecydować w drodze konsensusu o rozwiązaniu niniejszej Umowy. Obowiązki Członków zostają utrzymane do dnia rozwiązania określonego przez Radę Członków.
5. Niezależnie od wygaśnięcia lub rozwiązania niniejszej Umowy Międzynarodowa Rada ds. Oliwy z Oliwek istnieje nadal tak długo, jak to konieczne do celów przeprowadzenia likwidacji Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek, w tym rozliczenia rachunków, a podczas tego okresu zachowuje wszelkie uprawnienia i pełni funkcje konieczne do osiągnięcia tych celów.
6. Międzynarodowa Rada ds. Oliwy z Oliwek powiadamia depozytariusza o wszelkich decyzjach podjętych na mocy niniejszego artykułu.

*Artykuł 37***Zastrzeżenia**

Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być przedmiotem jakichkolwiek zastrzeżeń.

W DOWÓD CZEGO odpowiednio upoważnieni niżej podpisani złożyli swoje podpisy pod niniejszą Umową we wskazanych dniach.

SPORZĄDZONO w Genewie dnia 9 października 2015 r., teksty niniejszej Umowy w językach: angielskim, arabskim, hiszpańskim i francuskim, są równie autentyczne.

ZAŁĄCZNIK A

UDZIAŁY W BUDŻECIE ORGANIZACJI USTANOWIONE ZGODNIE Z ART. 11

Albania	5
Algieria	19
Argentyna	18
Czarnogóra	5
Egipt	23
Irak	5
Iran (Islamska Republika Iranu)	5
Izrael	5
Jordania	8
Liban	6
Libia	5
Maroko	41
Tunezja	67
Turcja	66
Unia Europejska	717
Urugwaj	5
Razem:	1 000

ZAŁĄCZNIK B

NAZWY I DEFINICJE OLIW Z OLIWEK I OLIW Z WYTŁOCZYN Z OLIWEK

Nazwy oliw z oliwek i oliw z wyciżczyn z oliwek są podane poniżej wraz z definicj odpowiadającą kaŹdej nazwie:

I. Oliwa z oliwek

- A. Oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia: oliwy otrzymywane z owocu drzewa oliwnego (*Olea europaea* L.), wylącznie w procesach mechanicznych lub innych procesach fizycznych, w takich warunkach, szczególnie warunkach termicznych, które nie doprowadzają do obniŹenia wartoŹci oliwy, i które nie zostały poddane jakimukolwiek procesowi innemu niŹ czyszczenie, dekantacja, wirowanie i filtracja. Oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia są klasyfikowane i oznaczane w następujący sposób:
- a) oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia, nadające się do spoŹycia w postaci, w jakiej występują:
 - (i) ekstra oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia: oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia, której wlaŹciwoŹci fizyko-chemiczne i organoleptyczne odpowiadają normom handlowych przyjętym dla tej kategorii przez Międzynarodową Rad ds. Oliwy z Oliwek;
 - (ii) oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia: oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia, której wlaŹciwoŹci fizyko-chemiczne i organoleptyczne odpowiadają normom handlowych przyjętym dla tej kategorii przez Międzynarodową Rad ds. Oliwy z Oliwek;
 - (iii) zwykła oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia: oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia, której wlaŹciwoŹci fizyko-chemiczne i organoleptyczne odpowiadają normom handlowych przyjętym dla tej kategorii przez Międzynarodową Rad ds. Oliwy z Oliwek ⁽¹⁾;
 - b) oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia wymagające przetworzenia przed konsumpcj:
 - (i) oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia lampante: oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia, której wlaŹciwoŹci fizyko-chemiczne i organoleptyczne odpowiadają normom handlowych przyjętym dla tej kategorii przez Międzynarodową Rad ds. Oliwy z Oliwek. Jest ona przeznaczona do rafinacji do celów spoŹycia przez ludzi lub jest przeznaczona do celów technicznych.
- B. Rafinowana oliwa z oliwek: oliwa z oliwek uzyskiwana przez rafinacj oliw z oliwek z pierwszego tłoczenia, której wlaŹciwoŹci fizyko-chemiczne i organoleptyczne odpowiadają normom handlowych przyjętym dla tej kategorii przez Międzynarodową Rad ds. Oliwy z Oliwek ⁽²⁾.
- C. Oliwa z oliwek oliwa stanowiącą mieszanek rafinowanej oliwy z oliwek oraz oliw z oliwek z pierwszego tłoczenia: oliwa stanowiącą mieszanek rafinowanej oliwy z oliwek oraz oliw z oliwek z pierwszego tłoczenia nadających się do spoŹycia, której wlaŹciwoŹci fizyko-chemiczne i organoleptyczne odpowiadają normom handlowych przyjętym dla tej kategorii przez Międzynarodową Rad ds. Oliwy z Oliwek.

II. Oliwa z wyciżczyn z oliwek ⁽³⁾

jest oliw uzyskiwaną w drodze traktowania wyciżczyn z oliwek rozpuszczalnikami lub przy zastosowaniu innych zabiegów fizycznych, z wylczeniem oliw uzyskiwanych w drodze procesów ponownej estryfikacji oraz wszelkich mieszanek z olejami innego rodzaju. Jest ona klasyfikowana w następujący sposób:

- A. Surowa oliwa z wyciżczyn z oliwek: oliwa z wyciżczyn z oliwek, której wlaŹciwoŹci fizyko-chemiczne i organoleptyczne odpowiadają normom handlowych przyjętym dla tej kategorii przez Międzynarodową Rad ds. Oliwy z Oliwek. Jest ona przeznaczona do rafinacji do celów spoŹycia przez ludzi lub jest przeznaczona do celów technicznych.
- B. Rafinowana oliwa z wyciżczyn z oliwek: oliwa uzyskiwana poprzez rafinacj surowej oliwy z wyciżczyn z oliwek, której wlaŹciwoŹci fizyko-chemiczne i organoleptyczne odpowiadają normom handlowych przyjętym dla tej kategorii przez Międzynarodową Rad ds. Oliwy z Oliwek ⁽⁴⁾.
- C. Oliwa z wyciżczyn z oliwek, stanowiącą mieszanek rafinowanej oliwy z wyciżczyn z oliwek oraz oliw z oliwek z pierwszego tłoczenia: oliwa stanowiącą mieszanek rafinowanej oliwy z wyciżczyn z oliwek oraz oliw z oliwek z pierwszego tłoczenia, nadających się do spoŹycia w postaci, w jakiej występują, której wlaŹciwoŹci fizyko-chemiczne i organoleptyczne odpowiadają normom handlowych przyjętym dla tej kategorii przez Międzynarodową Rad ds. Oliwy z Oliwek. W Źadnym wypadku mieszanka ta nie moŹe noŹi nazwy „oliwa z oliwek”.

⁽¹⁾ Produkt ten moŹe by sprzedawany konsumentom bezpoŹrednio tylko wówczas, gdy jest dopuszczony w kraju sprzedaŹy detalicznej. JeŹli nie jest dopuszczony w tym kraju, nazwa tego produktu musi być zgodna z przepisami danego kraju.

⁽²⁾ Produkt ten moŹe by sprzedawany konsumentom bezpoŹrednio tylko wówczas, gdy jest dopuszczony w kraju sprzedaŹy detalicznej.

⁽³⁾ Oliwa z wyciżczyn z oliwek nie moŹe by sprzedawana pod nazwą „oliwa z oliwek” ani definiowana w ten sposób.

⁽⁴⁾ Produkt ten moŹe by sprzedawany konsumentom bezpoŹrednio tylko wówczas, gdy jest dopuszczony w kraju sprzedaŹy detalicznej.

ZAŁĄCZNIK C

NAZWY I DEFINICJE RODZAJÓW OLIVEK STOŁOWYCH

Oliwki stołowe podlegają poniższej klasyfikacji:

- (i) oliwki zielone: owoce zbierane podczas okresu dojrzewania przed zmianą koloru oraz po osiągnięciu normalnej wielkości. Kolor owocu: od zielonego do jasnożółtego;
- (ii) oliwki zmieniające kolor: owoce zbierane przed osiągnięciem całkowitej dojrzałości. Kolor owocu: od różowego do różowo-czerwonego lub brązowego;
- (iii) oliwki czarne: owoce zbierane w okresie pełnej dojrzałości lub nieco wcześniej. Kolor owocu: od czerwono-czarnego do fioletowo-czarnego, ciemnego fioletu, zielonkawo-czarnego lub intensywnie kasztanowego.

Przeznaczone do sprzedaży detalicznej oliwki stołowe, w tym niektóre rodzaje przetworów z oliwek, podlegają mającym zastosowanie normom handlowym Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2016/1893

z dnia 27 października 2016 r.

dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 442/2011 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 stycznia 2012 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 36/2012.
- (2) Zważywszy na powagę sytuacji w Syrii, do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012 należy dodać dziesięć osób.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 października 2016 r.

W imieniu Rady

M. LAJČÁK

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 16 z 19.1.2012, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów zamieszczonego w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012 dodaje się następujące osoby:

Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów, o których mowa w art. 14 i art. 15 ust. 1 lit. a) oraz art. 15 ust. 1a

A. Osoby

	Nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia
„207.	Adib Salameh (alias Adib Salamah; Adib Salama; Adib Salame; Mohammed Adib Salameh; Adib Nimr Salameh) (أديب نمر سلامة)	Stanowisko: Generał dywizji, wicedyrektor w dyrekcji służb wywiadowczych sił powietrznych w Damaszku;	Członek syryjskich służb bezpieczeństwa i służb wywiadowczych, pełni służbę po maju 2011 r.; wicedyrektor w dyrekcji służb wywiadowczych sił powietrznych w Damaszku; uprzednio szef służb wywiadowczych sił powietrznych w Aleppo. Członek Syryjskich Sił Zbrojnych w stopniu pułkownika i w stopniach równoważnych lub wyższych, pełni służbę po maju 2011 r.; ma stopień generała dywizji. Odpowiada za brutalne represje wobec ludności cywilnej w Syrii, poprzez planowanie ofensyw zbrojnych w Aleppo i udział w nich; miał też wpływ na aresztowania i zatrzymania cywilów.	28.10.2016
208.	Adnan Aboud Hilweh (alias Adnan Aboud Helweh; Adnan Aboud) (عدنان عبود حلوة)	Stanowisko: Generał brygady	Ma stopień generała brygady i dowodzi 155. i 157. brygadą armii syryjskiej, pełni służbę po maju 2011 r. Jako generał brygady dowodzący 155. i 157. brygadą jest odpowiedzialny za brutalne represje wobec ludności cywilnej w Syrii, w tym z uwagi na swoją odpowiedzialność za rozmieszczanie i wykorzystywanie w 2013 r. broni rakietowej i chemicznej na obszarach zamieszkałych przez ludność cywilną oraz na udział w zatrzymaniach na wielką skalę.	28.10.2016
209.	Jawdat Salbi Mawas (alias Jawdat Salibi Mawwas; Jawdat Salibi Mawwaz) (جودت صليبي مواس)	Stanowisko: Generał dywizji	Ma stopień generała dywizji, starszy oficer w dyrekcji ds. broni artyleryjskiej i rakietowej Syryjskich Sił Zbrojnych, pełni służbę po maju 2011 r. Jako starszy oficer dyrekcji ds. broni artyleryjskiej i rakietowej syryjskiej armii odpowiada za brutalne represje wobec ludności cywilnej, w tym za użycie broni rakietowej i chemicznej przez brygady pod jego dowództwem na gęsto zaludnionych obszarach zamieszkałych przez ludność cywilną w regionie Ghouta w roku 2013.	28.10.2016
210.	Tahir Hamid Khalil (alias Tahir Hamid Khali; Khalil Tahir Hamid) (حامد خليل طاهر)	Stanowisko: Generał dywizji	Ma stopień generała dywizji, stoi na czele dyrekcji ds. broni artyleryjskiej i rakietowej Syryjskich Sił Zbrojnych, pełni służbę po maju 2011 r. Jako starszy oficer dyrekcji ds. broni artyleryjskiej i rakietowej syryjskiej armii odpowiada za brutalne represje wobec ludności cywilnej, w tym za użycie broni rakietowej i chemicznej przez brygady pod jego dowództwem na gęsto zaludnionych obszarach zamieszkałych przez ludność cywilną w regionie Ghouta w roku 2013.	28.10.2016

	Nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia
211.	Hilal Hilal (alias Hilal al-Hilal) (هلال هلال)	Data urodzenia: 1966 r.	Członek bojówek powiązanych z reżimem, znanych pod nazwą Kataeb al-Baath (bojówka partii Baas). Wspiera reżim, zajmując się rekrutacją do bojówek partii Baas oraz ich organizacją.	28.10.2016
212.	Ammar Al-Sharif (alias Amar Al-Sharif; Amar Al-Charif; Ammar Sharif; Ammar Charif; Ammar al Shareef; Ammar Sharif; Ammar Medhat Sherif) (عمار الشريفة)		Jeden z czołowych biznesmenów w Syrii działający w sektorach: bankowym, ubezpieczeniowym i hotelarskim. Partner-założyciel Byblos Bank Syria, jeden z głównych udziałowców spółki Unlimited Hospitality Ltd. oraz członek zarządu spółek Solidarity Alliance Insurance Company i Al-Aqueelah Takaful Insurance Company.	28.10.2016
213.	Bishr al-Sabban (alias Mohammed Bishr Al-Sabban; Bishr Mazin Al-Sabban) (بشر الصبان)		Gubernator muhafazy Damaszek, mianowany przez Baszszara al-Asada i z nim powiązany. Wspiera reżim i jest odpowiedzialny za brutalne represje wobec ludności cywilnej w Syrii, w tym za udział w dyskryminacyjnych działaniach wobec społeczności sunnickiej w stolicy.	28.10.2016
214.	Ahmad Sheik Abdul-Qader (alias Ahmad Sheikh Abdul Qadir; Ahmad al-Sheik Abdulquader) (أحمد الشيخ عبد القادر)		Gubernator muhafazy Al-Kunajtira, mianowany przez Baszszara al-Asada i z nim powiązany. Były gubernator Latakii. Wspiera reżim i czerpie z niego korzyści, w tym poprzez udzielanie publicznego poparcia Syryjskim Siłom Zbrojnych i proreżimowym bojówkom.	28.10.2016
215.	Dr Ghassan Omar Khalaf (غسان عمر خلف)		Gubernator muhafazy Hama, mianowany przez Baszszara al-Asada i z nim powiązany. Wspiera również reżim i czerpie z niego korzyści. Ghassan Omar Khalaf jest blisko związany z członkami działającej w muhafazie Hama bojówki powiązanej z reżimem, znanej jako Brygada z Hamy.	28.10.2016
216.	Khayr al-Din al-Sayyed (alias Khayr al-Din Abdul-Sattar al-Sayyed; Mohamed Khair al-Sayyed; Kheredden al-Sayyed; Khairuddin as-Sayyed; Khairuddin al-Sayyed; Kheir Eddin al-Sayyed; Kheir Eddib Asayed) (خير الدين، السيد)		Gubernator muhafazy Idlib, mianowany przez Baszszara al-Asada i z nim powiązany. Czerpie korzyści z reżimu i wspiera go, w tym poprzez udzielanie poparcia Syryjskim Siłom Zbrojnych i proreżimowym bojówkom. Powiązany z reżimowym ministrem ds. wakfu, Dr Mohammedem Abdul-Sattarem al-Sayyede, który jest jego bratem.	28.10.2016"

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1894**z dnia 26 października 2016 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 183 lit. b),uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 i (WE) nr 614/2009 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne dla produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów, uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1484/95.
- (4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2016 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 1.⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. określające szczegółowe zasady wdrażania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylające rozporządzenie nr 163/67/EWG (Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Opis towarów	Cena reprezentatywna (w EUR/100 kg)	Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 3 (w EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 10	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, ale z szyjami, sercami, wątróbkami i żołądkami, znane jako »kurczaki 70 %« lub inaczej zgłaszane, zamrożone	108,4	0	AR
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej zgłaszane, zamrożone	119,8	0	AR
		169,7	0	BR
0207 14 10	Kawałki z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> bez kości, zamrożone	271,7	9	AR
		177,2	41	BR
		273,5	8	CL
		226,4	22	TH
0207 27 10	Kawałki z indyków bez kości, zamrożone	353,7	0	BR
		345,9	0	CL
0408 91 80	Jaja bez skorupki suszone	350,0	0	AR
1602 32 11	Przetwory z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> niepoddane obróbce cieplnej	197,9	27	BR

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod »ZZ« oznacza »inne pochodzenie«.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1895**z dnia 27 października 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 października 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	112,8
	ZZ	112,8
0707 00 05	TR	156,4
	ZZ	156,4
0709 93 10	TR	153,4
	ZZ	153,4
0805 50 10	AR	55,1
	CL	67,0
	IL	44,6
	TR	76,1
	UY	84,6
	ZA	65,7
	ZZ	65,5
	BR	290,7
	PE	322,9
	TR	145,0
0806 10 10	ZA	228,5
	ZZ	246,8
0808 10 80	AR	260,6
	AU	218,6
	BR	119,9
	CL	139,2
	NZ	134,9
	ZA	121,3
	ZZ	165,8
0808 30 90	CN	58,1
	TR	167,5
	ZA	164,5
	ZZ	130,0

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1896**z dnia 27 października 2016 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1273/2011 na podokres październik 2016 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1273/2011 ⁽²⁾ otworzyło niektóre kontyngenty taryfowe na przywóz ryżu i ryżu łamanego i ustanowiło administrowanie nimi według państw pochodzenia i w podziale na podokresy zgodnie z załącznikiem I do wymienionego rozporządzenia.
- (2) Miesiąc październik jest jedynym podokresem w odniesieniu do kontyngentu o numerze 09.4138, określonego w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011. Kontyngent ten zawiera ilości niewykorzystane w ramach kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127, 09.4128, 09.4129 i 09.4130 w trakcie poprzedniego podokresu. Miesiąc październik jest ostatnim podokresem w odniesieniu do kontyngentów określonych w art. 1 ust. 1 lit. b) i e) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011, które zawierają niewykorzystane ilości z poprzedniego podokresu.
- (3) Z powiadomień przesłanych zgodnie z art. 8 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011 wynika, że w odniesieniu do kontyngentu o numerze porządkowym 09.4138 wnioski złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych października 2016 r., zgodnie z art. 4 ust. 1 wymienionego rozporządzenia wykonawczego, odnoszą się do ilości większej niż ilość dostępna. Należy zatem określić, na jakie ilości mogą zostać wydane pozwolenia na przywóz, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do której złożono wniosek dotyczący danego kontyngentu, obliczonego zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽³⁾.
- (4) Z powiadomień wynika również, że w odniesieniu do kontyngentu o numerze porządkowym 09.4148 wnioski złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych października 2016 r., zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011, odnoszą się do ilości mniejszej w stosunku do ilości dostępnej.
- (5) Należy również podać do wiadomości ostateczny procent wykorzystania na 2016 r. każdego z kontyngentów przewidzianych w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1273/2011.
- (6) W celu zapewnienia prawidłowego zarządzania procedurą wydawania pozwoleń na przywóz niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie niezwłocznie po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wnioski o pozwolenia na przywóz ryżu objętego kontyngentem o numerze porządkowym 09.4138, o którym mowa w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1273/2011, złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych października 2016 r., stanowią podstawę do wydania pozwoleń na ilość, w odniesieniu do której złożono wnioski, po zastosowaniu współczynnika przydziału określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1273/2011 z dnia 7 grudnia 2011 r. otwierające niektóre kontyngenty celne na przywóz ryżu i ryżu łamanego oraz stanowiące o administrowaniu nimi (Dz.U. L 325 z 8.12.2011, s. 6).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz (Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13).

2. Ostateczny procent wykorzystania w 2016 r. każdego z kontyngentów przewidzianych w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1273/2011 podano w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 października 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

Ilości, które mają zostać przydzielone na podokres październik 2016 r. zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1273/2011, i ostateczny procent wykorzystania w 2016 r.

- a) Kontyngent na ryż całkowicie bielony lub półbielony objęty kodem CN 1006 30, określony w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011:

Pochodzenie	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres październik 2016 r.	Ostateczny procent wykorzystania kontyngentu w odniesieniu do 2016 r.
Stany Zjednoczone	09.4127		94,85 %
Tajlandia	09.4128		99,27 %
Australia	09.4129		99,21 %
Inne pochodzenie	09.4130		100,00 %
Wszystkie kraje	09.4138	0,990060 %	100,00 %

- b) Kontyngent na ryż łuskany objęty kodem CN 1006 20, określony w art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011:

Pochodzenie	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres październik 2016 r.	Ostateczny procent wykorzystania kontyngentu w odniesieniu do 2016 r.
Wszystkie kraje	09.4148	— ⁽¹⁾	64,63 %

⁽¹⁾ Brak współczynnika przydziału dla tego podokresu: Komisja nie otrzymała żadnego wniosku o wydanie pozwolenia.

- c) Kontyngent na ryż łamany objęty kodem CN 1006 40 00, określony w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011:

Pochodzenie	Nr porządkowy	Ostateczny procent wykorzystania kontyngentu w odniesieniu do 2016 r.
Tajlandia	09.4149	7,55 %
Australia	09.4150	0,00 %
Gujana	09.4152	0,00 %
Stany Zjednoczone	09.4153	17,96 %
Inne pochodzenie	09.4154	100,00 %

- d) Kontyngent na ryż całkowicie bielony lub półbielony objęty kodem CN 1006 30, określony w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011:

Pochodzenie	Nr porządkowy	Ostateczny procent wykorzystania kontyngentu w odniesieniu do 2016 r.
Tajlandia	09.4112	100,00 %
Stany Zjednoczone	09.4116	100,00 %
Indie	09.4117	100,00 %

Pochodzenie	Nr porządkowy	Ostateczny procent wykorzystania kontyngentu w odniesieniu do 2016 r.
Pakistan	09.4118	100,00 %
Inne pochodzenie	09.4119	100,00 %
Wszystkie kraje	09.4166	100,00 %

- e) Kontyngent na ryż łamany objęty kodem CN 1006 40 00, określony w art. 1 ust. 1 lit. e) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011:

Pochodzenie	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres październik 2016 r.	Ostateczny procent wykorzystania kontyngentu w odniesieniu do 2016 r.
Wszystkie kraje	09.4168	— ⁽¹⁾	100 %

⁽¹⁾ Brak ilości dostępnych dla tego podokresu.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (WPZiB) 2016/1897

z dnia 27 października 2016 r.

w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 maja 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/255/WPZiB.
- (2) Zważywszy na powagę sytuacji w Syrii, do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku I do decyzji 2013/255/WPZiB należy dodać dziesięć osób.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2013/255/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji 2013/255/WPZiB wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 października 2016 r.

W imieniu Rady
M. LAJČÁK
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 1.6.2013, s. 14.

ZAŁĄCZNIK

Następujące osoby zostają dodane do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów zawartego w załączniku I do decyzji 2013/255/WPZiB.

Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów, o których mowa w art. 27 i 28

A. Osoby

	Nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia
„207.	Adib Salameh (alias Adib Salamah; Adib Salama; Adib Salame; Mohammed Adib Salameh; Adib Nimr Salameh) (أديب نمر سلامة)	Stanowisko: Generał dywizji, wicedyrektor w dyrekcji służb wywiadowczych sił powietrznych w Damaszku;	Członek syryjskich służb bezpieczeństwa i służb wywiadowczych, pełni służbę po maju 2011 r.; wicedyrektor w dyrekcji służb wywiadowczych sił powietrznych w Damaszku; uprzednio szef służb wywiadowczych sił powietrznych w Aleppo. Członek Syryjskich Sił Zbrojnych w stopniu pułkownika i w stopniach równoważnych lub wyższych, pełni służbę po maju 2011 r.; ma stopień generała dywizji. Odpowiada za brutalne represje wobec ludności cywilnej w Syrii, poprzez planowanie ofensyw zbrojnych w Aleppo i udział w nich; miał też wpływ na aresztowania i zatrzymania cywilów.	28.10.2016
208.	Adnan Aboud Hilweh (alias Adnan Aboud Helweh; Adnan Aboud) (عدنان عيود حلوة)	Stanowisko: Generał brygady	Ma stopień generała brygady i dowodzi 155. i 157. brygadą armii syryjskiej, pełni służbę po maju 2011 r. Jako generał brygady dowodzący 155. i 157. brygadą jest odpowiedzialny za brutalne represje wobec ludności cywilnej w Syrii, w tym z uwagi na swoją odpowiedzialność za rozmieszczanie i wykorzystywanie w 2013 r. broni rakietowej i chemicznej na obszarach zamieszkałych przez ludność cywilną oraz na udział w zatrzymaniach na wielką skalę.	28.10.2016
209.	Jawdat Salbi Mawas (alias Jawdat Salibi Mawwas; Jawdat Salibi Mawwaz) (جودت صليبي مواس)	Stanowisko: generał dywizji	Ma stopień generała dywizji, starszy oficer w dyrekcji ds. broni artyleryjskiej i rakietowej Syryjskich Sił Zbrojnych, pełni służbę po maju 2011 r. Jako starszy oficer dyrekcji ds. broni artyleryjskiej i rakietowej syryjskiej armii odpowiada za brutalne represje wobec ludności cywilnej, w tym za użycie broni rakietowej i chemicznej przez brygady pod jego dowództwem na gęsto zaludnionych obszarach zamieszkałych przez ludność cywilną w regionie Ghouta w roku 2013.	28.10.2016
210.	Tahir Hamid Khalil (alias Tahir Hamid Khali; Khalil Tahir Hamid) (حامد خليل طاهر)	Stanowisko: generał dywizji	Ma stopień generała dywizji, stoi na czele dyrekcji ds. broni artyleryjskiej i rakietowej Syryjskich Sił Zbrojnych, pełni służbę po maju 2011 r. Jako starszy oficer dyrekcji ds. broni artyleryjskiej i rakietowej syryjskiej armii odpowiada za brutalne represje wobec ludności cywilnej, w tym za użycie broni rakietowej i chemicznej przez brygady pod jego dowództwem na gęsto zaludnionych obszarach zamieszkałych przez ludność cywilną w regionie Ghouta w roku 2013.	28.10.2016

	Nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia
211.	Hilal Hilal (alias Hilal al-Hilal) (هلال هلال)	Data urodzenia: 1966 r.	Członek bojówek powiązanych z reżimem, znanych pod nazwą Kataeb al-Baath (bojówka partii Baas). Wspiera reżim, zajmując się rekrutacją do bojówek partii Baas oraz ich organizacją.	28.10.2016
212.	Ammar Al-Sharif (alias Amar Al-Sharif; Amar Al-Charif; Ammar Sharif; Ammar Charif; Ammar al Shareef; Ammar Sharif; Ammar Medhat Sherif) (عمار الشريفة)		Jeden z czołowych biznesmenów w Syrii działający w sektorach: bankowym, ubezpieczeniowym i hotelarskim. Partner-założyciel Byblos Bank Syria, jeden z głównych udziałowców spółki Unlimited Hospitality Ltd. oraz członek zarządu spółek Solidarity Alliance Insurance Company i Al-Aqueelah Takaful Insurance Company.	28.10.2016
213.	Bishr al-Sabban (alias Mohammed Bishr Al-Sabban; Bishr Mazin Al-Sabban) (بشر الصبان)		Gubernator muhafazy Damaszek, mianowany przez Baszszara al-Asada i z nim powiązany. Wspiera reżim i jest odpowiedzialny za brutalne represje wobec ludności cywilnej w Syrii, w tym za udział w dyskryminacyjnych działaniach wobec społeczności sunnickiej w stolicy.	28.10.2016
214.	Ahmad Sheik Abdul-Qader (alias Ahmad Sheikh Abdul Qadir; Ahmad al-Sheik Abdulquader) (أحمد الشيخ عبد القادر)		Gubernator muhafazy Al-Kunajtira, mianowany przez Baszszara al-Asada i z nim powiązany. Były gubernator Latakii. Wspiera reżim i czerpie z niego korzyści, w tym poprzez udzielanie publicznego poparcia Syryjskim Siłom Zbrojnym i proreżimowym bojówkom.	28.10.2016
215.	Dr Ghassan Omar Khalaf (غسان عمر خلف)		Gubernator muhafazy Hama, mianowany przez Baszszara al-Asada i z nim powiązany. Wspiera również reżim i czerpie z niego korzyści. Ghassan Omar Khalaf jest blisko związany z członkami działającej w muhafazie Hama bojówki powiązanej z reżimem, znanej jako Brygada z Hamy.	28.10.2016
216.	Khayr al-Din al-Sayyed (alias Khayr al-Din Abdul-Sattar al-Sayyed; Mohamed Khair al-Sayyed; Kheredden al-Sayyed; Khairuddin as-Sayyed; Khairuddin al-Sayyed; Kheir Eddin al-Sayyed; Kheir Eddib Asayed) (خير الدين، السيد)		Gubernator muhafazy Idlib, mianowany przez Baszszara al-Asada i z nim powiązany. Czerpie korzyści z reżimu i wspiera go, w tym poprzez udzielanie poparcia Syryjskim Siłom Zbrojnym i proreżimowym bojówkom. Powiązany z reżimowym ministrem ds. wakfu, Dr Mohammadem Abdul-Sattarem al-Sayyede, który jest jego bratem.	28.10.2016"

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/1898**z dnia 26 października 2016 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/764/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 6710)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja wykonawcza Komisji 2013/764/UE ⁽³⁾ określa środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w państwach członkowskich lub na ich obszarach wymienionych w załączniku do tej decyzji. Środki te obejmują zakaz wysyłki żywych świń, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków, wieprzowiny, a także wyrobów mięsnych i produktów mięsnych składających się z mięsa wieprzowego lub je zawierających, z niektórych obszarów wskazanych państw członkowskich.
- (2) Oceniając ryzyko związane z sytuacją w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń, należy uwzględnić zmiany obecnej sytuacji epidemiologicznej w Unii w zakresie tej choroby. Należy przewidzieć pewne odstępstwa w odniesieniu do wysyłki żywych świń, świeżej wieprzowiny i niektórych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych z obszarów wymienionych w załączniku do decyzji wykonawczej 2013/764/UE. We wspomnianej decyzji wykonawczej należy również opisać dodatkowe wymagania dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie, gdy takich odstępstw udzielono.
- (3) Dyrektywa Rady 64/432/EWG ⁽⁴⁾ stanowi, że przemieszczaniu żywych zwierząt towarzyszyć muszą świadectwa zdrowia. Jeżeli odstępstwa od zakazu wysyłania żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku do decyzji wykonawczej 2013/764/UE mają zastosowanie do żywych świń przeznaczonych do handlu wewnątrzunijnego, te świadectwa zdrowia powinny zawierać odniesienie do tej decyzji wykonawczej, aby zapewnić, by zawierały właściwe i dokładne informacje dotyczące zdrowia.
- (4) Art. 6 dyrektywy Rady 2001/89/WE ⁽⁵⁾ uznaje istnienie gospodarstw składających się z odrębnych jednostek produkcyjnych (jednostek hodowli) i pozwala na stosowanie odstępstw dotyczących różnych poziomów zagrożenia według uznania właściwego organu. Powinno to znaleźć odzwierciedlenie w odstępstwach przewidzianych w art. 4 lit. a) decyzji wykonawczej 2013/764/UE.
- (5) Załącznik do decyzji Komisji 2002/106/WE ⁽⁶⁾ wskazuje procedury monitorowania serologicznego i pobierania próbek oraz określa szczegółowe zasady przeprowadzania wymaganych badań. W przypadku odstępstw od wymogów decyzji wykonawczej 2013/764/UE w tej decyzji wykonawczej, środki takie powinny zawierać odniesienie do odpowiednich części załącznika do decyzji 2002/106/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/764/UE z dnia 13 grudnia 2013 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 338 z 17.12.2013, s. 102).⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz.U. L 121 z 29.7.1964, s. 1977/64).⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz.U. L 316 z 1.12.2001, s. 5).⁽⁶⁾ Decyzja Komisji 2002/106/WE z dnia 1 lutego 2002 r. zatwierdzająca Podręcznik diagnostyczny ustanawiający procedury diagnostyczne, metody pobierania próbek oraz kryteria oceny wyników badań laboratoryjnych w celu potwierdzenia klasycznego pomoru świń (Dz.U. L 39 z 9.2.2002, s. 71).

- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2013/764/UE.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji wykonawczej 2013/764/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Artykuł 2a

Odstępstwa dotyczące wysyłki żywych świń do innych państw członkowskich w określonych przypadkach

1. W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 1 przedmiotowe państwa członkowskie mogą udzielić zezwolenia na wysyłkę do innych państw członkowskich żywych świń z gospodarstw położonych na obszarach wymienionych w załączniku, o ile ogólna sytuacja epidemiologiczna klasycznego pomoru świń na obszarach wymienionych w załączniku jest korzystna i przedmiotowe świny trzymane w gospodarstwach:

- w których przez ostatnie 12 miesięcy nie odnotowano dowodów na obecność klasycznego pomoru świń i które znajdują się poza okręgami zapowietrzonymi lub okręgami zagrożonymi, ustanowionymi zgodnie z dyrektywą 2001/89/WE,
- w których świny przebywały przez przynajmniej 90 dni lub od urodzenia i do których przez okres 30 dni bezpośrednio poprzedzających wysyłkę nie wprowadzono żadnych żywych świń,
- które realizują program bezpieczeństwa biologicznego zatwierdzony przez właściwy organ,
- które regularnie i co najmniej co cztery miesiące poddawane są kontroli przeprowadzanej przez właściwe organy, która musi:
 - (i) być zgodna z wytycznymi określonymi w rozdziale III załącznika do decyzji Komisji 2002/106/WE (*);
 - (ii) obejmować badanie kliniczne zgodne z procedurami kontroli i procedurami pobierania próbek określonymi w rozdziale IV część A załącznika do decyzji 2002/106/WE;
 - (iii) badać skuteczność zastosowania środków określonych w art. 15 ust. 2 lit. b) tiret drugie oraz tiret od czwartego do siódmego dyrektywy 2001/89/WE, oraz
- które podlegają planowi nadzoru klasycznego pomoru świń wdrożonemu przez właściwy organ zgodnie z procedurami pobierania próbek ustanowionymi w rozdziale IV część F pkt 2 załącznika do decyzji Komisji 2002/106/WE oraz badaniu laboratoryjnemu z wynikiem ujemnym, przeprowadzonemu w ciągu jednego miesiąca poprzedzającego przemieszczenie.

2. W odniesieniu do żywych świń, które spełniają wymogi określone w ust. 1, do odpowiedniego świadectwa zdrowia dla świń, o którym mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 64/432/EWG (**), dodaje się następujące uzupełniające sformułowanie:

«Świny zgodne z art. 2a decyzji wykonawczej Komisji 2013/764/UE».

(*) Decyzja Komisji 2002/106/WE z dnia 1 lutego 2002 r. zatwierdzająca Podręcznik diagnostyczny ustanawiający procedury diagnostyczne, metody pobierania próbek oraz kryteria oceny wyników badań laboratoryjnych w celu potwierdzenia klasycznego pomoru świń (Dz.U. L 39 z 9.2.2002, s. 71).

(**) Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz.U. 121 z 29.7.1964, s. 1977/64).;

2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— w których świnie przebywały przez przynajmniej 90 dni lub od urodzenia i do których to gospodarstw lub do oddzielnych jednostek produkcyjnych przez okres 30 dni bezpośrednio poprzedzających wysyłkę do rzeźni nie wprowadzono żadnych żywych świń; ma to zastosowanie wyłącznie do oddzielnych jednostek produkcyjnych, w przypadku których urzędowy lekarz weterynarii potwierdził, że ich struktura i wielkość oraz odległość pomiędzy tymi jednostkami produkcyjnymi oraz podjęte w nich działania są takie, że jednostki produkcyjne zapewniają zupełnie oddzielne pomieszczenia do zakwaterowania i karmienia, tak aby wirus nie mógł rozprzestrzenić się z jednej jednostki produkcyjnej do drugiej;”;

b) lit. a) tiret czwarte ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) spełniać co najmniej jeden z następujących warunków:

1) badać skuteczność zastosowania środków określonych w art. 15 ust. 2 lit. b) tiret drugie oraz tiret od czwartego do siódmego dyrektywy 2001/89/WE; lub

2) w promieniu 40 km wokół gospodarstwa prowadzony jest regularnie i co najmniej raz na cztery miesiące, z wynikiem ujemnym, nadzór nad dziedzicznymi świniami zgodnie z rozdziałem IV część H załącznika do decyzji 2002/106/WE oraz wszystkie świnie poddane ubojowi w danej przesyłce zostały przebadane z wynikiem ujemnym w kierunku klasycznego pomoru świń zgodnie z procedurami diagnostycznymi określonymi w rozdziale VI część C załącznika do decyzji 2002/106/WE;”;

c) w lit. a) dodaje się tiret siódme w brzmieniu:

„— w przypadku których do wieprzowiny, wyrobów mięsnych i produktów mięsnych pochodzących z gospodarstw zgodnych z niniejszą literą dołączone jest właściwe, wymagane w handlu wewnątrzwspólnotowym świadectwo zdrowia, jak określono w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 599/2004 (*) i do którego części II dodaje się następujące zdanie:

«Wyrób spełnia wymogi decyzji wykonawczej Komisji 2013/764/UE z dnia 13 grudnia 2013 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich.».

(*) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 599/2004 z dnia 30 marca 2004 r. dotyczące przyjęcia zharmonizowanego wzoru świadectwa i sprawozdania z kontroli związanych z wewnątrzwspólnotowym handlem zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 94 z 31.3.2004, s. 44).”;

d) lit. b) tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„— posiadają dołączone do nich właściwe, wymagane w handlu wewnątrzwspólnotowym świadectwo zdrowia, jak określono w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 599/2004 i do którego części II dodaje się następujące zdanie:

«Wyrób spełnia wymogi decyzji wykonawczej Komisji 2013/764/UE z dnia 13 grudnia 2013 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich.»;

3) w art. 10 datę „31 grudnia 2017 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2019 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/1899**z dnia 26 października 2016 r.****zmieniająca decyzje 92/260/EWG, 93/197/EWG i 2004/211/WE w odniesieniu do odprawy czasowej i przywozu zarejestrowanych koni z niektórych części Egiptu***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 6791)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2009/156/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 12 ust. 1 i 4, art. 15 lit. a) oraz art. 19 formułę wprowadzającą a lit. a) i b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 2009/156/WE ustanowiono warunki zdrowotne zwierząt odnośnie do przywozu do Unii żywych zwierząt z rodziny koniowatych. W dyrektywie tej upoważniono Komisję do ustanowienia między innymi szczególnych warunków dotyczących odprawy czasowej i przywozu do Unii zarejestrowanych zwierząt z rodziny koniowatych.
- (2) Decyzja Komisji 92/260/EWG ⁽²⁾ stanowi, że państwa członkowskie mają zezwalać na odprawę czasową w Unii rejestrowanych koni pochodzących z państw trzecich wymienionych w załączniku I do tej decyzji. W załączniku tym określono wykazy państw trzecich, w których stosowana jest urzędowa regionalizacja, i przypisano te państwa do poszczególnych grup sanitarnych w zależności od ich sytuacji zdrowotnej.
- (3) Decyzja Komisji 93/197/EWG ⁽³⁾ stanowi, że państwa członkowskie mają zezwalać na przywóz do Unii rejestrowanych zwierząt z rodziny koniowatych oraz hodowlanych i rzeźnych zwierząt z rodziny koniowatych pochodzących z państw trzecich wymienionych w załączniku I do tej decyzji. W załączniku tym określono wykazy państw trzecich, w których stosowana jest urzędowa regionalizacja, i przypisano te państwa do poszczególnych grup sanitarnych w zależności od ich sytuacji zdrowotnej.
- (4) W decyzji Komisji 2004/211/WE ⁽⁴⁾ ustalono wykaz państw trzecich lub, w przypadku państw stosujących regionalizację, ich części, z których państwa członkowskie dopuszczają przywóz zwierząt z rodziny koniowatych oraz ich nasienia, komórek jajowych i zarodków. W załączniku I do tej decyzji ustanowiono ten wykaz, jak również przypisano państwa trzecie lub ich części do określonych grup sanitarnych.
- (5) W decyzjach 92/260/EWG, 93/197/EWG i 2004/211/WE przypisano uprzednio Egipt do grupy sanitarnej E. Po inspekcji weterynaryjnej przeprowadzonej w Egipcie w czerwcu 2010 r. postanowiono jednak, że sytuacja w tym państwie trzecim może stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia populacji zwierząt z rodziny koniowatych w Unii. W rezultacie przyjęto decyzję Komisji 2010/463/UE ⁽⁵⁾ w celu skreślenia wpisu dotyczącego Egiptu w grupie sanitarnej E znajdującego się w załączniku I do decyzji 92/260/EWG, 93/195/EWG i 93/197/EWG, jak również w celu zmiany wpisu dotyczącego Egiptu w załączniku I do decyzji 2004/211/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 192 z 23.7.2010, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 92/260/EWG z dnia 10 kwietnia 1992 r. w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt i świadectw weterynaryjnych dla odprawy czasowej zarejestrowanych koni (Dz.U. L 130 z 15.5.1992, s. 67).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 93/197/EWG z dnia 5 lutego 1993 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy przywozie zarejestrowanych zwierząt z rodziny koniowatych oraz hodowlanych i rzeźnych zwierząt z rodziny koniowatych (Dz.U. L 86 z 6.4.1993, s. 16).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2004/211/WE z dnia 6 stycznia 2004 r. ustanawiająca wykaz państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których państwa członkowskie dopuszczają przywóz żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni oraz zmieniająca decyzje 93/195/EWG i 94/63/WE (Dz.U. L 73 z 11.3.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji 2010/463/UE z dnia 20 sierpnia 2010 r. zmieniająca decyzje 92/260/EWG, 93/195/EWG, 93/197/EWG oraz 2004/211/WE w zakresie odprawy czasowej, powrotnego wwozu po wywozie czasowym oraz przywozu zarejestrowanych koni, a także przywozu nasienia zwierząt z rodziny koniowatych z niektórych części Egiptu (Dz.U. L 220 z 21.8.2010, s. 74).

- (6) Koncepcja „strefy wolnej od chorób zwierząt z rodziny koniowatych” (SWChZRK) opracowana przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE) ⁽¹⁾ odzwierciedla zasady regionalizacji przewidziane w dyrektywie 2009/156/WE. SWChZRK jest to zatem część terytorium państwa znajdująca się pod szczegółowym nadzorem weterynaryjnym, wolna od wielu określonych chorób zwierząt z rodziny koniowatych i zwykle ustanawiana w sytuacji, gdy kontrola i zwalczanie wszystkich chorób zwierząt z rodziny koniowatych na całym terytorium danego państwa są niewykonalne lub niemożliwe do osiągnięcia. Odseparowanie zwierząt z rodziny koniowatych w obrębie SWChZRK od innych zwierząt z rodziny koniowatych osiąga się dzięki wdrożeniu należytego zarządzania bezpieczeństwem biologicznym, normom i procedurom certyfikacji, planowaniu awaryjnemu oraz identyfikacji wszystkich koni znajdujących się w SWChZRK i zdolności do śledzenia ich przemieszczeń.
- (7) W czerwcu 2016 r. Egipt zwrócił się do Komisji o ponowne rozpatrzenie statusu tego państwa trzeciego pod kątem wywozu i przedłożył dokumentację dotyczącą ustanowienia SWChZRK wokół Szpitala Weterynaryjnego Egipskich Sił Zbrojnych położonego na wschodnich przedmieściach Kairu. Wspomniana SWChZRK połączona jest autostradą z międzynarodowym portem lotniczym w Kairze, który znajduje się w odległości mniejszej niż 10 km.
- (8) Z dokumentacji przedłożonej przez Egipt wynika, że gwarancje złożone przez to państwo są wystarczające, aby ponownie przypisać Egipt do grupy sanitarnej E i zezwolić na odprawę czasową i przywóz zarejestrowanych koni z SWChZRK w Egipcie.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzje 92/260/EWG, 93/197/EWG i 2004/211/WE.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji 92/260/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

W załączniku I do decyzji 93/197/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

W załączniku I do decyzji 2004/211/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

⁽¹⁾ <http://www.oie.int/en/our-scientific-expertise/specific-information-and-recommendations/international-competition-horse-movement/equine-disease-free-zones/>

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do decyzji 92/260/EWG wykaz państw trzecich należących do grupy sanitarnej E otrzymuje brzmienie:

„Zjednoczone Emiraty Arabskie (AE), Bahrajn (BH), Algieria (DZ), Egipt ⁽³⁾ (EG), Izrael ⁽⁴⁾ (IL), Jordania (JO), Kuwejt (KW), Liban (LB), Maroko (MA), Oman (OM), Katar (QA), Arabia Saudyjska ⁽³⁾ (SA), Tunezja (TN), Turcja ⁽³⁾ (TR)”.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku I do decyzji 93/197/EWG wykaz państw trzecich należących do grupy sanitarnej E otrzymuje brzmienie:

„Zjednoczone Emiraty Arabskie ⁽³⁾ (AE), Bahrajn ⁽³⁾ (BH), Algieria (DZ), Egipt ⁽²⁾ ⁽³⁾ (EG), Izrael ⁽⁵⁾ (IL), Jordania ⁽³⁾ (JO), Kuwejt ⁽³⁾ (KW), Liban ⁽³⁾ (LB), Maroko (MA), Mauritius ⁽³⁾ (MU), Oman ⁽³⁾ (OM), Katar ⁽³⁾ (QA), Arabia Saudyjska ⁽²⁾ ⁽³⁾ (SA), Tunezja (TN), Turcja ⁽²⁾ ⁽³⁾ (TR)”.

ZAŁĄCZNIK III

W załączniku I do decyzji 2004/211/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) wpis dotyczący Egiptu otrzymuje brzmienie:

„EG	Egipt	EG-0	Cały kraj	E	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
		EG-1	Strefa wolna od chorób zwierząt z rodziny koniowatych ustanowiona przy Szpitalu Weterynaryjnym Egipskich Sił Zbrojnych przy drodze El-Nasr, rozciągająca się poprzez teren klubu Al Ahly w Kairze, oraz połączenie autostradowe z międzynarodowym portem lotniczym w Kairze (zob. szczegóły w polu 7)	E	X	—	X	—	—	—	—	—	—	—

2) dodaje się pole 7 w brzmieniu:

„Pole 7			
EG	Egipt	EG-1	Strefa wolna od chorób zwierząt z rodziny koniowatych, o powierzchni około 0,1 km², ustanowiona wokół Szpitala Weterynaryjnego Egipskich Sił Zbrojnych przy drodze El-Nasr, rozciągająca się poprzez teren klubu Al Ahly na wschodnich przedmieściach Kairu (o położeniu wyznaczonym przez współrzędne 30° 04' 19,6" N/31° 21' 16,5" E), oraz połączenie autostradowe o długości 10 km z międzynarodowym portem lotniczym w Kairze, przebiegające drogą El-Nasr i drogą Airport Road. a) Wyznaczenie granic strefy wolnej od chorób zwierząt z rodziny koniowatych: Od skrzyżowania drogi El-Nasr z drogą El-Shaheed Ibrahim El-Shaikh (w punkcie o współrzędnych 30° 04' 13,6" N/31° 21' 04,3" E), drogą El-Shaheed Ibrahim El-Shaikh przez około 500 m na północ do pierwszego skrzyżowania z »przejazdem na teren sił zbrojnych« (»przejazd«), zakręt w prawo i przejazdem przez około 100 m na wschód, ponowny zakręt w prawo i przejazdem przez 150 m na południe, zakręt w lewo i przejazdem przez 300 m na wschód, zakręt w prawo i przejazdem przez 100 m na południe do drogi El-Nasr, zakręt w prawo i drogą El-Nasr przez 300 m na południowy zachód aż do punktu położonego naprzeciw skrzyżowania drogi El-Nasr z drogą Hassan Ma'moon, zakręt w prawo i przejazdem przez 100 m na północ, zakręt w lewo i przejazdem przez 120 m na zachód, zakręt w lewo i przejazdem przez 200 m na południe, zakręt w prawo i drogą El-Nasr przez 100 m na zachód do skrzyżowania drogi El-Nasr z drogą El-Shaheed Ibrahim El-Shaikh. b) Wyznaczenie granic obszaru kwarantanny poprzedzającej wywóz wewnątrz strefy wolnej od chorób zwierząt z rodziny koniowatych: Od punktu położonego naprzeciw skrzyżowania drogi El-Nasr z drogą Hassan Ma'moon, przejazdem przez 100 m na północ, zakręt w prawo i przejazdem przez 250 m na wschód, zakręt w prawo i przejazdem przez 50 m na południe do drogi El-Nasr, zakręt w prawo i drogą El-Nasr przez 300 m na południowy zachód aż do punktu położonego naprzeciw skrzyżowania drogi El-Nasr z drogą Hassan Ma'moon.”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/1900**z dnia 26 października 2016 r.****zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich, w odniesieniu do wpisów dotyczących Estonii, Łotwy i Polski***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 6793)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽³⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/709/UE ⁽⁴⁾ ustanowiono środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich. W częściach I, II, III i IV załącznika do tej decyzji wykonawczej wyznaczono i wymieniono niektóre obszary tych państw członkowskich w podziale według poziomu ryzyka na podstawie sytuacji epidemiologicznej. Wykaz ten obejmuje niektóre obszary Estonii, Łotwy i Polski.
- (2) W sierpniu 2016 r. w powiecie monieckim w Polsce wystąpiło jedno ognisko afrykańskiego pomoru świń u świń domowych – na obszarze ujętym obecnie w części I załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, natomiast we wrześniu 2016 r. wykryto kolejny pojedynczy przypadek afrykańskiego pomoru świń u dzika na tym samym obszarze. We wrześniu 2016 r. w powiecie łosickim i w powiecie siemiatyckim w Polsce, na obszarze ujętym obecnie w części III załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE wykryto niewielką liczbę ognisk afrykańskiego pomoru świń u świń domowych w bliskim sąsiedztwie obszarów ujętych w częściach I i II tego załącznika. Wystąpienie tej choroby na wymienionych obszarach w powiązaniu z ostatnią zmianą sytuacji epidemiologicznej stanowi wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić. W związku z tym niektóre obszary Polski wymienione w części I załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE należy obecnie umieścić w części III tego załącznika.
- (3) Od października 2015 r. na obszarach Estonii ujętych w części III załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, położonych na południe od drogi nr 92, nie odnotowano ognisk afrykańskiego pomoru świń u świń domowych. Ponadto na tych obszarach wprowadzono nadzór nad środkami bezpieczeństwa biologicznego w oparciu o krajowy program bezpieczeństwa biologicznego mający na celu zapobieżenie rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń. Fakty te wskazują na poprawę sytuacji epidemiologicznej. W związku z tym wymienione obszary tego państwa członkowskiego należy przenieść z części III do części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (4) We wrześniu 2016 r. w novads Gulbenes na Łotwie wystąpiło jedno ognisko afrykańskiego pomoru świń u świń domowych – na obszarze ujętym obecnie w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. Wystąpienie tego ogniska w powiązaniu z ostatnią zmianą sytuacji epidemiologicznej stanowi wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić. W związku z tym niektóre obszary Łotwy należy obecnie przenieść z części II do części III tego załącznika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/709/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylająca decyzję wykonawczą 2014/178/UE (Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63).

- (5) Przy ocenie ryzyka w zakresie zdrowia zwierząt, jakie stwarza ta sytuacja w kontekście tej choroby w Estonii, na Łotwie i w Polsce, należy uwzględnić zmiany obecnej sytuacji epidemiologicznej w zakresie afrykańskiego pomoru świń w dotkniętych tą chorobą populacjach dziczyźnych świń i świń domowych w Unii. Aby skoncentrować środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt określone w decyzji wykonawczej 2014/709/UE i zapobiegać dalszemu rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń, a jednocześnie zapobiegać niepotrzebnym zakłóceniom w handlu wewnątrz Unii oraz unikać nieuzasadnionych barier handlowych ze strony państw trzecich, należy zmienić unijny wykaz obszarów podlegających środkom kontroli w zakresie zdrowia zwierząt określony w załączniku do wspomnianej decyzji wykonawczej, tak aby uwzględnić w nim zmiany w obecnej sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do tej choroby w Estonii, na Łotwie i w Polsce.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

1. Estonia

Następujące obszary Estonii:

— maakond Hiiumaa.

2. Łotwa

Następujące obszary Łotwy:

- w novads Bauskas – pagasti Īslīces, Gailīšu, Brunavas i Ceraukstes,
- w novads Dobeles – pagasti Bikstu, Zebrenes, Annenieku, Naudītes, Penkules, Auru i Krimūnu, Dobeles, Berzes, część pagasts Jaunbērzes położona na zachód od drogi P98 i pilsēta Dobeļe,
- w novads Jelgavas – pagasti Glūdas, Svētes, Platones, Vircavas, Jaunsvirlaukas, Zaļenieku, Vilces, Lielplatones, Elejas i Sesavas,
- w novads Kandavas – pagasti Vānes i Matkules,
- w novads Talsu – pagasti Lubes, Īves, Valdgaļes, Ģibuļu, Lībagu, Laidzes, Ārlavas, Abavas, pilsētas Sabile, Talsi, Stende i Valdemārpils,
- novads Brocēnu,
- novads Dundagas,
- novads Jaunpils,
- novads Rojas,
- novads Rundāles,
- novads Stopiņu,
- novads Tērvetes,
- pilsēta Bauska,
- republikas pilsēta Jelgava,
- republikas pilsēta Jūrmala.

3. Litwa

Następujące obszary Litwy:

- w rajono savivaldybė Jurbarkas – seniūnijos Raudonės, Veliuonos, Seredžiaus i Juodaičių,
- w rajono savivaldybė Pakruojis – seniūnijos Klovainių, Rozalimo i Pakruojo,
- w rajono savivaldybė Panevėžys – część Krekenavos seniūnija położona na zachód od rzeki Nevėžis,
- w rajono savivaldybė Raseiniai – seniūnijos Ariogalos, Ariogalos miestas, Betygalos, Pagojukų i Šiluvos,
- w rajono savivaldybė Šakiai – seniūnijos Plokščių, Kriūkų, Lekėčių, Lukšių, Griškabūdžio, Barzdų, Žvirgždaičių, Sintautų, Kudirkos Naumiesčio, Slavikų, Šakių,
- rajono savivaldybė Pasvalys,
- rajono savivaldybė Vilkaviškis,

- rajono savivaldybė Radviliškis,
- savivaldybė Kalvarija,
- savivaldybė Kazlų Rūda,
- savivaldybė Marijampolė.

4. Polska

Następujące obszary Polski:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kalinowo i Prostki w powiecie elckim,
- gmina Biała Piska w powiecie piskim,

w województwie podlaskim:

- powiat augustowski,
- gmina Brańsk z miastem Brańsk, gminy Boćki, Rudka, Wyszki, część gminy Bielsk Podlaski położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 (w kierunku północnym od miasta Bielsk Podlaski) i przedłużonej przez wschodnią granicę miasta Bielsk Podlaski i drogę nr 66 (w kierunku południowym od miasta Bielsk Podlaski), miasto Bielsk Podlaski, część gminy Orla położona na zachód od drogi nr 66 w powiecie bielskim,
- gminy Choroszcz, Juchnowiec Kościelny, Suraż, Turośń Kościelna, Łapy i Poświętne w powiecie białostockim,
- gminy Drohiczyn, Dziadkowice, Grodzisk i Perlejewo w powiecie siemiatyckim,
- gminy Rutka-Tartak, Szypliszki, Suwałki i Raczki w powiecie suwalskim,
- gminy Grabowo i Stawiski w powiecie kolneńskim,
- powiat łomżyński,
- powiat miasta Białystok,
- powiat miasta Łomża,
- powiat miasta Suwałki,
- powiat sejneński,
- powiat wysokomazowiecki,
- powiat zambrowski,

w województwie mazowieckim:

- gminy Cerańów, Jabłonna Lacka, Sterdyń i Repki w powiecie sokołowskim,
- gminy Korczew, Przesmyki, Paprotnia, Suchożebry, Mordy, Siedlce i Zbuczyn w powiecie siedleckim,
- powiat miasta Siedlce,
- gminy Rzekuń, Troszyn, Czerwin i Goworowo w powiecie ostrołęckim,
- gminy Olszanka, Łosice i Platerów w powiecie łosickim,
- powiat ostrowski,

w województwie lubelskim:

- gmina Hanna w powiecie włodawskim,
- gmina Międzyrzec Podlaski z miastem Międzyrzec Podlaski, gminy Drelów, Łomazy, Rossosz, Piszczac, Kodeń, Tucznia, Sławatycze, Wisznice i Sosnówka w powiecie bialskim,
- gminy Kąkolewnica Wschodnia i Komarówka Podlaska w powiecie radzyńskim.

CZĘŚĆ II

1. Estonia

Następujące obszary Estonii:

- linn Elva,
- linn Võhma,
- linn Kuressaare,
- linn Rakvere,
- linn Tartu,
- linn Viljandi,
- maakond Harjumaa (wyłączając część valdu Kuusalu położoną na południe od drogi 1 (E20), vald Aegviidu i vald Anija),
- maakond Ida-Virumaa,
- maakond Läänemaa,
- maakond Pärnumaa,
- maakond Põlvamaa,
- maakond Võrumaa,
- maakond Valgamaa,
- maakond Raplamaa,
- vald Suure-Jaani,
- część valdu Tamsalu położona na północny wschód od linii kolejowej Tallinn–Tartu,
- vald Tartu,
- vald Abja,
- vald Alatskivi,
- vald Haaslava,
- vald Haljala,
- vald Tarvastu,
- vald Nõo,
- vald Ülenurme,
- vald Tähtvere,
- vald Rõngu,
- vald Rannu,
- vald Konguta,
- vald Puhja,
- vald Halliste,
- vald Kambja,
- vald Karksi,
- vald Kihelkonna,
- vald Kõpu,
- vald Lääne-Saare,
- vald Laekvere,
- vald Leisi,
- vald Luunja,

- vald Mäksa,
- vald Meeksi,
- vald Muhu,
- vald Mustjala,
- vald Orissaare,
- vald Peipsiääre,
- vald Piirissaare,
- vald Pöide,
- vald Rägavere,
- vald Rakvere,
- vald Ruhnu,
- vald Salme,
- vald Sõmeru,
- vald Torgu,
- vald Vara,
- vald Vihula,
- vald Viljandi,
- vald Vinni,
- vald Viru-Nigula,
- vald Võnnu.

2. Łotwa

Następujące obszary Łotwy:

- w novads Balvu – pagsti Viksnas, Bērzkalnes, Vectilžas, Lazdulejas, Briežuciema, Tilžas, Bērzpils i Krišjāņu,
- w novads Bauskas – pagasti Mežotnes, Codes, Dāviņu i Vecsaules,
- w novads Dobeles – część pagasts Jaunbērzes położona na wschód od drogi P98,
- w novads Gulbenes – pagasts Līgo,
- w novads Jelgavas – pagasti Kalnciema, Līvbērzes i Valgundes,
- w novads Kandavas – pagasti Cēres, Kandavas, Zemītes i Zantes, pilsēta Kandava,
- w novads Limbažu – pagasti Skultes, Vidrižu, Limbažu i Umurgas,
- w novads Rugāju – pagasts Lazdukalna,
- w novads Salacgrīvas – pagasts Liepupes,
- w novads Talsu – pagasti Ķūļciema, Balgales, Vandzenes, Laucienes, Virbu i Strazdes,
- novads Ādažu,
- novads Aizkraukles,
- novads Aknīstes,
- novads Alūksnes,
- novads Amatas,
- w novads Apes – pagasti Trapenes, Gaujienas i Apes oraz pilsēta Ape,
- novads Babītes,
- novads Baldones,

- novads Baltinavas,
- novads Carnikavas,
- novads Cēsu,
- novads Cesvaines,
- novads Engures,
- novads Ērgļu,
- novads Garkalnes,
- novads Iecavas,
- novads Ikšķiles,
- novads Ilūkstes,
- novads Inčukalna,
- novads Jaunjelgavas,
- novads Jēkabpils,
- novads Ķeguma,
- novads Ķekavas,
- novads Kocēnu,
- novads Kokneses,
- novads Krimuldas,
- novads Krustpils,
- novads Lielvārdes,
- novads Līgatnes,
- novads Līvānu,
- novads Lubānas,
- novads Madonas,
- novads Mālpils,
- novads Mārupes,
- novads Mērsraga,
- novads Neretas,
- novads Ogres,
- novads Olaines,
- novads Ozolnieki,
- novads Pārgaujas,
- novads Pļaviņu,
- novads Priekule,
- w novads Raunas – pagasts of Raunas,
- novads Ropažu,
- novads Salas,
- novads Salaspils,
- novads Saulkrastu,
- novads Sējas,
- novads Siguldas,
- novads Skrīveru,

- w novads Smiltenes – pagasti Brantu, Blomes, Smiltenes, Bilskas i Grundzāles oraz pilsēta Smiltene,
- novads Tukuma,
- novads Varakļānu,
- novads Vecpiebalgas,
- novads Vecumnieku,
- novads Viesītes,
- novads Viļakas,
- pilsēta Limbaži,
- republikas pilsēta Jēkabpils,
- republikas pilsēta Valmiera.

3. Litwa

Następujące obszary Litwy:

- w rajono savivaldybė Anykščiai – seniūnijos Kavarskas, Kurkliai oraz część Anykščiai położona na południowy zachód od drogi nr 121 i nr 119,
- w rajono savivaldybė Jonava – seniūnijos Šilų, Bukonių oraz w Žeimių seniūnija – wsie Biliuščiai, Drobiškiai, Normainiai II, Normainėliai, Juškonys, Pauliukai, Mitėniškiai, Zofijauka, Naujokai,
- w rajono savivaldybė Kaunas – seniūnijos Akademijos, Alšėnų, Babtų, Batniavos, Čekiškės, Domeikavos, Ežerėlio, Garliavos, Garliavos apylinkių, Kačerginės, Kulautuvos, Linksmakalnio, Raudondvario, Ringaudų, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Užliedžių, Vilkijos, Vilkijos apylinkių i Zapyškio,
- w rajono savivaldybė Kėdainiai – seniūnijos Josvainių i Pernaravos,
- w rajono savivaldybė Panevėžys – seniūnijos Karsakiškio, Naujamiesčio, Pajstrio, Panevėžio, Ramygalos, Smilgių, Upytės, Vadoklių, Velžio oraz część Krekenavos seniūnija położona na wschód od rzeki Nevėžis,
- w rajono savivaldybė Prienai – seniūnijos Veiverių, Šilavoto, Naujosios Ūtos, Balbieriškio, Ašmintos, Išlaužo, Pakuonių,
- w rajono savivaldybė Šalčininkai – seniūnijos Jašiūnų, Turgelių, Akmenynės, Šalčininkų, Gerviškų, Butrimonių, Eišiškų, Poškonių, Dieveniškų,
- w rajono savivaldybė Varėna – seniūnijos Kaniavos, Marcinkonių, Merkinės,
- w rajono savivaldybė Vilnius – części seniūnija Sudervė i Dūkštai położone na północny wschód od drogi nr 171, seniūnijos Maišiagala, Zujūnų, Avižienių, Riešės, Paberžės, Nemenčinės, Nemenčinės miesto, Sužionių, Buivydžių, Bezdonių, Lavoriškių, Mickūnų, Šatrininkų, Kalvelių, Nemėžių, Rudaminos, Rūkainių, Medininkų, Marijampolio, Pagirių i Juodšilių,
- miesto savivaldybė Alytus,
- w rajono savivaldybė Utena – seniūnijos Sudeikių, Utenos, Utenos miesto, Kuktiškų, Daugailių, Tauragnų, Saldutiškio,
- w miesto savivaldybė Alytus – seniūnijos Pivašiūnų, Punios, Daugų, Alovės, Nemunaičio, Raitininkų, Mirosłavo, Krokialaukio, Simno, Alytaus,
- miesto savivaldybė Kaunas,
- miesto savivaldybė Panevėžys,
- miesto savivaldybė Prienai,
- miesto savivaldybė Vilnius,
- rajono savivaldybė Biržai,
- savivaldybė Druskininkai,
- rajono savivaldybė Ignalina,

- rajono savivaldybė Lazdijai,
- rajono savivaldybė Molėtai,
- rajono savivaldybė Rokiškis,
- rajono savivaldybė Širvintos,
- rajono savivaldybė Švenčionys,
- rajono savivaldybė Ukmergė,
- rajono savivaldybė Zarasai,
- savivaldybė Birštonas,
- savivaldybė Visaginas.

4. Polska

Następujące obszary Polski:

w województwie podlaskim:

- gminy Czarna Białostocka, Dobrzyniewo Duże, Gródek, Michałowo, Supraśl, Tykocin, Wasilków, Zabłudów i Zawady w powiecie białostockim,
- powiat sokólski,
- gmina Dubicze Cerkiewne, części gmin Kleszczele i Czeremcha położone na wschód od drogi nr 66 w powiecie hajnowskim,
- część gminy Bielsk Podlaski położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 (w kierunku północnym od miasta Bielsk Podlaski) i przedłużonej przez wschodnią granicę miasta Bielsk Podlaski i drogę nr 66 (w kierunku południowym od miasta Bielsk Podlaski), część gminy Orla położona na wschód od drogi nr 66 w powiecie bielskim.

CZĘŚĆ III

1. Estonia

Następujące obszary Estonii:

- maakond Jõgevamaa,
- maakond Järvamaa,
- część valdu Kuusalu położona na południe od drogi 1 (E20),
- część valdu Tamsalu położona na południowy zachód od linii kolejowej Tallinn–Tartu,
- vald Aegviidu,
- vald Anija,
- vald Kadrina,
- vald Kolga-Jaani,
- vald Kõo,
- vald Laeva,
- vald Laimjala,
- vald Pihla,
- vald Rakke,
- vald Tapa,
- vald Väike-Maarja,
- vald Valjala.

2. Łotwa

Następujące obszary Łotwy:

- w novads Balvu – pagasti Kubuļu, Balvu i pilsēta Balvi,
- w novads Gulbenes – pagasti Beļavas, Galgauskas, Jaungulbenes, Daukstu, Stradu, Litenes, Stāmerienas, Tirzas, Druvienas, Rankas, Lizuma i Lejasciema oraz pilsēta Gulbene,
- novads Jaunpiebalgas,
- w novads Raunas – pagasts of Drustu,
- w novads Smiltenes – pagasti Launkalnes, Variņu i Palsmanes,
- w novads Apes – pagasts Virešu,
- w novads Limbažu – pagasti Viļķenes, Pāles i Katvaru,
- w novads Rugāju – pagasts Rugāju,
- w novads Salacgrīvas – pagasti Ainažu i Salacgrīvas,
- novads Aglonas,
- novads Alojas,
- novads Beverīnas,
- novads Burtnieku,
- novads Ciblas,
- novads Dagdas,
- novads Daugavpils,
- novads Kārsavas,
- novads Krāslavas,
- novads Ludzas,
- novads Mazsalacas,
- novads Naukšēnu,
- novads Preiļu,
- novads Rēzeknes,
- novads Riebiņu,
- novads Rūjienas,
- novads Strenču,
- novads Valkas,
- novads Vārkavas,
- novads Viļānu,
- novads Zilupes,
- pilsēta Ainaži,
- pilsēta Salacgrīva,
- republikas pilsēta Daugavpils,
- republikas pilsēta Rēzekne.

3. Litwa

Następujące obszary Litwy:

- w rajono savivaldybė Anykščiai – seniūnijos Debeikių, Skiemonių, Viešintų, Andrioniškio, Svėdasų, Troškūnų, Traupio oraz część seniūnija Anykščiai położona na północny wschód od drogi nr 121 i nr 119,
- w rajono savivaldybė Alytus – seniūnija Butrimonių,
- w rajono savivaldybė Jonava – seniūnijos Upninkų, Ruklos, Dumsių, Užusalių, Kulvos oraz, w seniūnija Žeimiai – wsie Akliai, Akmeniai, Barsukinė, Blauzdžiai, Gireliai, Jagėlava, Juljanava, Kuigaliai, Liepkalniai, Martyniškiai, Milašiškiai, Mimaliai, Naujasodis, Normainiai I, Paduobiai, Palankesiai, Pamelnytėlė, Pėdžiai, Skrynės, Svalkeniai, Terespolis, Varpėnai, Žemių gst., Žieveliškiai i Žemių miestelis,
- rajono savivaldybė Kaišiadorys,
- w rajono savivaldybė Kaunas – seniūnijos Vandžiogalos, Lapių, Karmėlavos i Neveronių,
- w rajono savivaldybė Kėdainiai – seniūnija Pelėdnagių, Krakių, Dotnuvos, Gudžiūnų, Surviliškio, Vilainių, Truskavos, Šėtos, Kėdainių miesto,
- w rajono savivaldybė Prienai – seniūnijos Jiezno i Stakliškių,
- w rajono savivaldybė Panevėžys – seniūnijos Miežiškių i Raguvos,
- w rajono savivaldybė Šalčininkai – seniūnijos Baltosios Vokės, Pabarės, Dainavos i Kalesninkų,
- w rajono savivaldybė Varėna – seniūnijos Valkininkų, Jakėnų, Matuizų, Varėnos i Vydenių,
- w rajono savivaldybė Vilnius – części seniūnija Sudervė i Dūkštai położone na południowy zachód od drogi nr 171,
- w rajono savivaldybė Utena – seniūnijos Užpalių, Vyžuonų i Leliūnų,
- savivaldybė Elektrėnai,
- miesto savivaldybė Jonava,
- miesto savivaldybė Kaišiadorys,
- rajono savivaldybė Kupiškis,
- rajono savivaldybė Trakai.

4. Polska

Następujące obszary Polski:

w województwie podlaskim:

- powiat grajewski,
- powiat moniecki,
- gminy Czyże, Białowieża, Hajnówka z miastem Hajnówka, Narew, Narewka i części gminy Czeremcha i Kleszczewo położone na zachód od drogi nr 66 w powiecie hajnowskim,
- gminy Mielnik, Milejczyce, Nurzec-Stacja, Siemiatycze z miastem Siemiatycze w powiecie siemiatyckim,

w województwie mazowieckim:

- gminy Sarnaki, Stara Kornica i Huszlew w powiecie łosickim,

w województwie lubelskim:

- gminy Konstantynów, Janów Podlaski, Leśna Podlaska, Rokitno, Biała Podlaska, Zalesie i Terespol z miastem Terespol w powiecie bialskim,
- powiat miasta Biała Podlaska.

CZĘŚĆ IV

Włochy

Następujące obszary Włoch:

— wszystkie regiony Sardynii.”

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA RADY STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA UE-BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII NR 1/2016

z dnia 20 stycznia 2016 r.

zastępująca Protokół 4 do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a byłą jugosłowiańską republiką Macedonii, z drugiej strony, w sprawie definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej [2016/1901]

RADA STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA UE-BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII,

uwzględniając Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a byłą jugosłowiańską republiką Macedonii, z drugiej strony ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 40,

uwzględniając Protokół 4 do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a byłą jugosłowiańską republiką Macedonii, z drugiej strony, w sprawie definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 40 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a byłą jugosłowiańską republiką Macedonii, z drugiej strony („układ”) odwołuje się do protokołu 4 do układu („protokół 4”), który ustanawia reguły pochodzenia i przewiduje kumulację pochodzenia pomiędzy Unią Europejską, byłą jugosłowiańską republiką Macedonii, Turcją i jakimkolwiek innym krajem lub terytorium uczestniczącym w procesie stabilizacji i stowarzyszenia Unii.
- (2) Art. 39 protokołu 4 stanowi, że Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia przewidziana w art. 108 układu może podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian do postanowień protokołu 4.
- (3) Regionalna konwencja w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽²⁾ („konwencja”) ma na celu zastąpienie protokołów w sprawie reguł pochodzenia obowiązujących obecnie w państwach strefy paneurośroziemnomorskiej jednym aktem prawnym. Była jugosłowiańska republika Macedonii i inni uczestnicy procesu stabilizacji i stowarzyszenia na Bałkanach Zachodnich zostali zaproszeni do przystąpienia do systemu paneuropejskiej diagonalnej kumulacji pochodzenia w ramach agendy z Salonik, zatwierdzonej przez Radę Europejską w czerwcu 2003 r. Zostali oni zaproszeni do przystąpienia do konwencji decyzją eurośroziemnomorskiej konferencji ministerialnej z października 2007 r.
- (4) Unia i była jugosłowiańska republika Macedonii podpisały konwencję w dniu 15 czerwca 2011 r.
- (5) Unia i była jugosłowiańska republika Macedonii złożyły swoje instrumenty przyjęcia u depozytariusza konwencji odpowiednio w dniu 26 marca 2012 r. i w dniu 14 czerwca 2012 r. W związku z powyższym, zgodnie z art. 10 ust. 3 konwencji, weszła ona w życie w odniesieniu do Unii i byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii odpowiednio w dniu 1 maja 2012 r. i w dniu 1 sierpnia 2012 r.
- (6) Protokół 4 powinien zatem zostać zastąpiony nowym protokołem odwołującym się do konwencji,

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 20.3.2004, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Protokół 4 do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a byłą jugosłowiańską republiką Macedonii, z drugiej strony, w sprawie definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 maja 2015 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 stycznia 2016 r.

*W imieniu Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia
Przewodniczący*

Council of the European Union
General Secretariat

H.E. Andrej LEPAVCOV,
Ambassador,
Head of the Mission of the former Yugoslav Republic of Macedonia
to the European Union

Brussels, 5 February 2016

Your Excellency,

I have the honour to propose that, if it is acceptable to your Government, this letter and your confirmation thereof shall together constitute the signature of Decision No. 1/2016 of the EU-former Yugoslav Republic of Macedonia Stabilisation and Association Council replacing Protocol 4 to the Stabilisation and Association Agreement between the European Communities and their Member States, of the one part, and the former Yugoslav Republic of Macedonia, of the other part, concerning the definition of the concept of 'originating products' and methods of administrative cooperation, adopted by written procedure on 20/01/2016. In so doing, the requirements under the terms set out in Article 10 of the Rules of Procedure of the Stabilisation and Association Council are thereby fulfilled.

A copy of the Decision is herewith attached.

Please accept, Sir, the assurance of my highest consideration.

For the European Union

Ida JACOBSEN
Head of the Agreements Office

Enclosure

*Mission of the Republic of Macedonia
to the European Union
Ambassador and Head of Mission*

38, Rue de la Loi, B – 1040 Brussels
Tel: (+32) 2 235.03.50
Fax: (+32) 2 280.09.49
E-mail: mission.eu@mfa.gov.mk

Brussels, 5 February 2016

Dear Ms. Jacobsen,

I have the honour to acknowledge the receipt of your letter dated 5th of February 2016 regarding the Decision No. 1/2016 of the Republic of Macedonia – European Union Stabilisation and Association Council replacing Protocol 4 to the Stabilisation and Association Agreement between the European Communities and their Member States, of the one part, and the Republic of Macedonia, of the other part, concerning the definition of the concept of 'originating products' and methods of administrative cooperation, adopted by written procedure on 20.01.2016.

Hereby, I confirm the acceptance of the Government of the Republic of Macedonia that your letter, together with this letter in reply, shall together constitute the signature of the abovementioned Decision, and that in doing so, the requirements under the terms set out in Article 10 of the Rules of Procedure of the Stabilisation and Association Council are thereby fulfilled.

However, I declare that the Republic of Macedonia does not accept the denomination used for my country in the Decision, having in view that the constitutional name of my country is the Republic of Macedonia.

Please accept, Madame, the assurances of my highest consideration.

Encl.

Ida JACOBSEN
Head of Agreements Office
General Secretariat of the Council of the European Union

BRUSSELS

Dr. Andrej Lepavcov

Council of the European Union
General Secretariat

H.E. Andrej LEPAVCOV,
Ambassador,
Head of the Mission of the former Yugoslav Republic of Macedonia
to the European Union

Brussels, 5 February 2016

Your Excellency,

I have the honour to acknowledge receipt of your letter of today's date.

The European Union notes that the Exchange of Letters between the European Union and the former Yugoslav Republic of Macedonia, which constitutes the signature of Decision No. 1/2016 of the EU-former Yugoslav Republic of Macedonia Stabilisation and Association Council of 20/01/2016 replacing Protocol 4 to the Stabilisation and Association Agreement between the European Communities and their Member States, of the one part, and the former Yugoslav Republic of Macedonia, of the other part, concerning the definition of the concept of 'originating products' and methods of administrative cooperation, has been accomplished and that this cannot be interpreted as acceptance or recognition by the European Union in whatever form or content of a denomination other than the "former Yugoslav Republic of Macedonia".

Please accept, Sir, the assurance of my highest consideration.

For the European Union

Ida JACOBSEN
Head of the Agreements Office

ZAŁĄCZNIK

Protokół 4**w sprawie definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej***Artykuł 1***Obowiązujące reguły pochodzenia**

1. Do celów wykonania niniejszego układu stosuje się dodatek I oraz odpowiednie postanowienia dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽¹⁾ („konwencja”).
2. Wszystkie odniesienia do „odpowiedniej umowy” zawarte w dodatku I oraz w odpowiednich postanowieniach dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia interpretuje się jako odniesienia do niniejszego układu.

*Artykuł 2***Rozstrzyganie sporów**

1. Spory zaistniałe w związku z procedurami weryfikacji określonymi w art. 32 dodatku I do konwencji, których nie można rozstrzygnąć pomiędzy organami celnymi wnioskującymi o przeprowadzenie weryfikacji a organami celnymi odpowiedzialnymi za przeprowadzenie weryfikacji, przekazuje się Radzie Stabilizacji i Stowarzyszenia.
2. We wszystkich przypadkach rozstrzyganie sporów pomiędzy importerem a organami celnymi kraju przywozu podlega prawodawstwu tego kraju.

*Artykuł 3***Zmiany w protokole**

Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia może zdecydować o wprowadzeniu zmian do niniejszego protokołu.

*Artykuł 4***Wystąpienie z konwencji**

1. Jeżeli Unia lub była jugosłowiańska republika Macedonii zawiadomi na piśmie depozytariusza konwencji o zamiarze wystąpienia z konwencji zgodnie z jej art. 9, Unia i była jugosłowiańska republika Macedonii niezwłocznie rozpoczną negocjacje w sprawie reguł pochodzenia w celu wykonania niniejszego układu.
2. Do czasu wejścia w życie takich nowo wynegocjowanych reguł pochodzenia, do niniejszego układu nadal mają zastosowanie reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich postanowieniach dodatku II do konwencji, mające zastosowanie w momencie wystąpienia. Jednakże począwszy od momentu wystąpienia, reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich postanowieniach dodatku II do konwencji interpretuje się w taki sposób, aby umożliwić dwustronną kumulację wyłącznie między Unią a byłą jugosłowiańską republiką Macedonii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

*Artykuł 5***Postanowienia przejściowe – kumulacja**

Niezależnie od art. 16 ust. 5 i art. 21 ust. 3 dodatku I do konwencji, w przypadku gdy kumulacja obejmuje tylko państwa EFTA, Wyspy Owcze, Unię, Turcję i uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia, dowodem pochodzenia może być świadectwo przewozowe EUR1 lub deklaracja pochodzenia.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1329/2014 z dnia 9 grudnia 2014 r. ustanawiającego formularze, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 359 z dnia 16 grudnia 2014 r.)

Strona 45 w Dz.U. L 359 z 16.12.2014, załącznik 3, formularz III, nagłówki i pkt 1–3.3.1.2, w brzmieniu sprostowanym na stronie 47 w Dz.U. L 142 z 6.6.2015, powinny mieć brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK 3

FORMULARZ III

ZAŚWIADCZENIE dotyczące ugody sądowej w sprawie spadkowej (Art. 61 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego ⁽¹⁾)	
1.	Państwo członkowskie pochodzenia (*) ☐ Belgia ☐ Bułgaria ☐ Republika Czeska ☐ Niemcy ☐ Estonia ☐ Grecja ☐ Hiszpania ☐ Francja ☐ Chorwacja ☐ Włochy ☐ Cypr ☐ Łotwa ☐ Litwa ☐ Luksemburg ☐ Węgry ☐ Malta ☐ Niderlandy ☐ Austria ☐ Polska ☐ Portugalia ☐ Rumunia ☐ Słowenia ☐ Słowacja ☐ Finlandia ☐ Szwecja
2.	Sąd, który zatwierdził ugode sądową lub przed którym została ona zawarta i który wydaje zaświadczenie
2.1.	Nazwa i oznaczenie sądu ⁽²⁾ (*):
2.2.	Adres
2.2.1.	Ulica i numer/skrytka pocztowa (*):
2.2.2.	Miejscowość i kod pocztowy (*):
2.3.	Numer telefonu (*):
2.4.	Faks:
2.5.	E-mail:
2.6.	Inne istotne informacje (proszę określić):
3.	Uгода sądowa
3.1.	Data (dd/mm/rrrr) zawarcia ugody sądowej (*):
3.2.	Sygnatura ugody sądowej (*):
3.3.	Strony ugody sądowej ⁽³⁾
3.3.1.	Strona A
3.3.1.1.	Nazwisko i imię (imiona) lub nazwa organizacji (*):
3.3.1.2.	Data (dd/mm/rrrr) i miejsce urodzenia lub, w przypadku organizacji, data (dd/mm/rrrr) i miejsce rejestracji oraz oznaczenie rejestru/organu rejestrującego:”

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL